

PAPIRNICA

Na zalogi obrazci:

- dohodnina 2000
- otroški dodatek
- vpis na fakultete
- bilanca stanja in uspeha za društva ter še mnogi drugi!

Akcija: CD-ROM Acer samo 159 sit/kos
Tel.: 03/ 898-33-90

LIST

LETO VII ŠT.2 MAREC 2001 100 SIT

Velenje
SP Do 35
LIST
2001
352(497.4 Šoštanj)

9001377.2

COBISS 0

LIST Glasilo Občine Šoštanj.

Prva številka LISTA je izšla 13. aprila 1995. Svet Občine Šoštanj je za redno izhajanje časopisa dne 6. 2. 1996 sprejel Odlok o ustanovitvi javnega glasila Občine Šoštanj. Člen 2: Javno glasilo Občine Šoštanj se imenuje LIST in izhaja v slovenskem jeziku.

Konkurenca

V Šoštanju sta dve osnovni šoli. Med njima vlada svojevrstna konkurenca, ki je lahko po eni plati pozitivna, po drugi pa ne. Najbrž je pozitivna takrat, ko se eni in drugi trudijo, da bi bili boljši v tej ali oni stvari in tako oboji dvigajo raven svojega znanja. Slabo pa je takrat, kadar namesto zdrave konkurence vlada nepotrebna nevoščljivost, včasih pa že kar ljubosumje, ko eni nekaj dobijo, drugi pa ne. Najslabše je pa zagotovo to, da se ne ena ne druga šola nikakor ne moreta otresti "ideološkega" predznaka in se ustanovi sami počutita pastorek ene ali druge politike. V različnih obdobjih sami čutita do lokalne oblasti kot predstavnika ustanovitelja (ki smo pravzaprav mi vsi, občani Občine Šoštanj), ena določeno benevolenco, druga pa se čuti "ogroženo". Malokdo pa pomisli, da temu ni tako, saj v kadrovskem smislu ob menjavi lokalne oblasti ni bilo pretresov ne leta 1995 ne leta 1999. A pustimo tokrat te težave ob robu in pogledimo praktičen primer pozitivnih posledic konkurence.

Za nami je s kulturo "obseden" mesec februar in tudi na obeh šolah so bili v tem času zelo aktivni. Ker prireditve ostanejo le v spominu daljši ali krajši čas, so zagnanci na obeh šolah poskrbeli za trajen, tiskan spomin na letošnji kulturni (in še kakšen) februar. OŠ KDK je izdala "časopis" Praznični februar, OŠ BR pa "revijo" Nekoč ... in danes Prešeren. In so nas, v uredništvu Lista, vsak s svojo potezo matirali dvakrat. "Kadekajevci" so nas namreč prehiteli tako s formatom kot z barvno naslovnico. Mi smo, kot vidite, tudi spremenili format in izhajamo v natančno enaki velikosti kot "časopis" Praznični februar. "Bibarekovi" pa so nam "ukradli" revialno formo Lista, s katero se mi še nismo upali postreči našim bralcem. Eni in drugi pa so nam dokazali, da je tudi List "v trendu" in na pravi poti proti večji prijaznosti do bralcev.

Vsebinsko se vse tri tiskovine seveda ne morejo primerjati. Mi sebe že ne bomo ocenjevali, vsebinsko obeh šolskih glasil pa potrjuje pravilnost naše odločitve, da ustanovimo novinarski krožek pri Listu za vse, ki bi radi poročali v besedi in sliki o našem času in prostoru. Za nami zanesljivo in vztrajno raste mladi rod, ki ima (in mora) kaj povedati.

Peter Rezman

Dekle, žena, mati - ženska!

O ženskah naj kaj napišem, so mi naložili. Ljubi Bog, kaj? Teško bi odprli še kakšen nov predalček na to temo. Lani, se spomnim, sem polemizirala med tem, ali se naj praznuje osmi marec ali materinski dan. Da si ženska ne sme vzeti pravice praznovati osmi marec, saj ima praznik prelomni pomen v zgodovini žensk. Ker da je najprej ženska, šele potem mati, čeprav je seveda v biološkem smislu to pogojeno. Še papeža Janeza Pavla sem omenjala, ki se je opravičil za grehe, storjene proti dostojanstvu našega spola, in razglabljala o stoletnem boju žensk, da so bile v družbi sploh priznane kot enakovredne.

Pomladansko sonce vabi na plano.

Zdravko Kočevar

Letos seveda nisem nič modrejša. Mogoče samo toliko, da ne razmišljam več o prazniku, ki je samo in zgolj praznik, temveč bolj na splošno. Koliko je še žensk med nami, žensk v tistem "materinskem" pomenu, ki so ekonomsko odvisne od moških in je njihova vloga v roditeljskem tandemu točno opredeljena. Koliko je takih, ki so se osvobodile tako imenovane moške dominacije in se prebijajo skozi življenje, same v boju za obstanek in preživetje svojih otrok. Tudi v zgodovini je lik matere postal izjemen šele, ko ženska ostane sama, ko jo moški pusti na cedilu. Spomnimo se Medeje ali kar naše Hudabivnikove Mete. Ali pa Cankarjeve matere. Ob tej temi sem se spomnila Mance Košir, ki sem jo pred kratkim prebrala. Ona je o Skodelici kave izjavila, da ji je bil od nekdanj najljubši grafit: "Pa daj, Ivan, skuhaj si že enkrat tisti kufo." Nekaj v tem smislu.

Pa današnji čas? Globoko se strinjam z mnenjem, da je iskanje nove ženske identitete v tem svetu nujno. Po eni strani naj ženska ne bi pozabila na svoje poslanstvo, svoj privilegij. Roditi in postati mati. Roka, ki ziblje zibelko, vodi svet, pravijo. Koliko ji ob tej odločitvi sploh lahko pomaga družba? Prav gotovo bi se lažje odločale za otroke, če ne bi bile ob tem v strahu za službo in nekatere za kariero. Vloge v družini so drugače razdeljene kot včasih, čeprav ne moremo govoriti o "materinskih očetih" in "očetovskih materah". Strinjam se, da smo ženske na nek način bogatejše in bolj obdarjene kot moški. Vsaj z občutkom za red, pravičnost, otroke, vzdrževanje ravnovesij v družini in družbi in še kaj bi se našlo. Po neki logiki naj bi se teh darov zavedale in jih razvijale. Je potem odgovor na vprašanje vloge ženske v današnji družbi v nas samih? V ženskah. V tem, koliko cenimo svoje potencialne, jih gojimo in razvijamo in jih pokažemo tudi navzven. Prepuščam vam odgovor!

Milojka Kompreg

Stran 2

Proračun občine Šoštanj je sprejet. Leto 2001 - leto zategnjenih pasov.

Stran 6,7

Gasilci so imeli obilno letino. Poročila iz njihovih letnih zborov.

Stran 4

Direktor Termoelektrarne Šoštanj o sedanjosti in prihodnosti TEŠ.

Stran 16

Minil je mesec februar, ki je bil izjemno bogat s kulturnimi dogodki.

Občina Šoštanj ima v proračunu za leto 2001 na razpolago 829.420.000,00 tolarjev.

Slovo od ekoloških taks?

Uredniško redigiran osnutek zapisnika 18. redne seje Sveta Občine Šoštanj, ki je bila 29. 1. 2001. Sejo je vodil župan g. Milan Kopusar, zapisnik je pisala Milojka Plamberger.

Člani Sveta so na seji, poleg obravnave zapisnika prejšnje seje, potrdili mandat novemu članu tega organa - Vojku Krneži. Sprejeli so proračun za leto 2001, sklep o povprečni gradbeni ceni za stanovanjske površine, odlok o organizaciji in delovnem področju občinske uprave ter okvirni program sveta v letošnjem letu. Seja se je že tradicionalno zaključila z vprašanji in pobudami članov sveta.

Proračun

Predlog odloka o občinskem proračunu za letos je na kratko povzel **Aleksander Nežmah**, svetovalec župana za finance in proračun. Povedal je, da so pismene pripombe na osnutek proračuna pripravili člani sveta Marjan Vrtačnik, Anton Koren, Anton Skornšek in Marjan Jakob. Upoštevana je le pripomba Jakoba, ki je glede na osnutek iztržil dva milijona več za agromelioracije in male melioracije. Mimogrede: pripombe Maksa Jelenka, da bi v proračunu določili 1 milijon tolarjev za regres za nakup plemenskih telic, ni bilo mogoče upoštevati. Ker je bilo pri osnutku največ pripomb na nameravani odkup stanovanj v "Kareju ob Paki" je povedal, da ta postavka vseeno ostaja v proračunu, saj bo stanovanja treba kupiti. Nova možnost pa se kaže v spremembi ene od uredb, po kateri bo lahko občina sama najela kredit.

K samemu predlogu pa je pravočasno vložil amandma samo **Vlado Videmšek**. Po krajših proceduralnih zapletih pa je svet sprejel v obravnavo tudi en amandma **Franca Rogelška** in štiri amandmaje **Vojka Krneža**.

Vlado Videmšek je predlagal, da se za nameravano izgradnjo toplovođa v Gaberke in Ravne zagotovijo sredstva za izdelavo projektov. Franc Rogelšek je predlagal, da se natančno določi višina sredstev za materialne stroške za obe osnovni šoli tako, da bi vsaka od šol imela že v proračunu določeno višino sredstev.

Vojko Krneža pa je predlagal, da stroški izterjave nadomestila za uporabo stavbnih zemljišč ne sodijo med sredstva za "pospeševanje gospodarstva". Predlagal je tudi povečanje sredstev ekološke odškodnine tako s strani TEŠ kot Premogovnika in to utemeljeval s trditvijo, da ekološke sanacije še niso končane in da ti dve podjetji še naprej škodljivo vplivata na naše okolje.

Predlagal pa je tudi eno dopolnitev odloka, in sicer glede višine sredstev, ki so določena za obvezno javno zbiranje ponudnikov za dela. Kasneje se je v razpravi izkazalo, da je bila v tem členu pomota in se je to v čistopisu odloka popravilo. Ostali trije amandmaji niso bili sprejeti, prav tako ni bil sprejet amandma **Franca Rogelška**, medtem ko je Videmšku "uspelo" zagotoviti zagonska sredstva za pripravo projekta toplifikacije Gaberke in Raven.

Razprava

Franc Rogelšek (SDS) je svoj amandma utemeljeval s potrebo po delitvi materialnih stroškov za obe šoli, saj sedanja delitev stroškov ni ustrezna, kajti materialni stroški na obeh šolah niso enaki, saj je število učencev na šolah različno. Dodal je, da s predlagano spremembo nikomur ni nič odvzeto niti dodano, saj gre le za razčlenitev oz. redakcijski popravek. Navedel je tudi, da je v podružnični šoli Zavodnje zaradi nerednega plačevanja računov ogrožena oskrba z elektriko in kurilnim oljem.

Župan **Milan Kopusar** je izjavil, da je Franc Rogelšek povedal neresnico, saj občina plačuje vse materialne stroške po dejanskih stroških, kot nastajajo, prav tako za redno vzdrževanje. Če pa se

Župan Milan Kopusar je po sprejemu proračuna izrekel članom sveta zahvalo za odgovoren pristop in sprejem dokumenta kljub temu, da je za leto 2001 dobro oklešččen, kar se tiče investicij. To bo občini omogočilo ponovni zagon v prihodnosti, izrazil je pa tudi prepričanje, da se bo kljub zategnjemu pasu še marsikaj postorilo tudi letos.

šole oziroma ravnateljji odločajo za večja investicijska dela brez vednosti ustanovitelja, torej občine, morajo za prevelike stroške sami prevzeti odgovornost. Kot primer je navedel investicijo v jedilnici OŠ Topolšica.

Franc Rogelšek je županu ugovarjal in utemeljeval, da razprava župana ne ustreza dejanskemu stanju. V jedilnici OŠ Topolšica so bila namreč predvidena nujna vzdrževalna dela v zelo majhnem obsegu, kasneje pa se je ob delu pokazalo, da so potrebe večje. Torej je šlo za nujna vzdrževalna dela, ne pa za investicijo, kot je navedel župan.

Glede predlogov Vojka Krneže je župan pojasnil, da je proračun sestavljen po usmeritvah, ki jih občina dobi od finančnega ministrstva, zato je predlagani spremembi nasprotoval. Kar se tiče ohranjanja višine ekoloških odškodnin na ravni iz leta 2000 pa je povedal, da bi si vsi želeli ohraniti enako višino kot leta 2000, toda ekološke odškodnine so določene v odloku, ki predpisuje odškod-

David Ravnjak in Marjan Vrtačnik med odmorom seje.

Zdravko Kočevar

nine glede na dejansko onesnaženje, ki ga povzroča TEŠ. Ekološka sanacija pa je, razen za najmanjše bloke, v glavnem končana, zato bo občina prejela odškodnino le še za ta del. Podobno je pri namenskih sredstvih Premogovnika Velenje. V energetski bilanci je planiranih toliko sredstev, kot je v predlogu proračuna. Si bo pa župan prizadeval "iztržiti kaj več".

Svet Občine Šoštanj je upošteval županova pojasnila in ni podprl predlogov **Franca Rogelška** in **Vojka Krneža**.

Vlado Videmšek (nestranski) je predlagal spremembo svojega amandmaja, in sicer, da se sredstva za kumunalno urejanje gradbišča nove osnovne šole, načrtovana v višini 20 milijonov tolarjev, zmanjšajo za 3 in se ta denar nameni projektni dokumentaciji toplovođa Gaberke.

Anton Skornšek (SLS + SKD) je, sklicujoč se na razlago župana glede ekoloških taks, nasprotoval predlogu Videmškega in ga vprašal, kdo je dovolil naročiti izdelavo idejnega projekta, če pa sploh ta investicija še ni v planu. Menil je, da si nekatere krajvene skupnosti neupravičeno želijo nadstandarda, kar toplovod nedvomno je, med tem ko v drugih, bolj zaostalih krajih, še vedno "gazijo blato do kolen in pijejo umazano vodo." Kritiziral je (ne)delo pristojnih komisij Sveta občine, ki bi morale pripraviti prioritete investicij v občini.

V zvezi z amandmajem, ki ga je podal Videmšek, in razpravo Skornška je župan povedal, da je KS Gaberke, glede na to, da se je potopila stara cesta v Gaberke, iz tega naslova dobila s strani Premogovnika zagotovilo, da bo Premogovnik sofinanciral večinski del izgradnje tega načrtovanega toplovođa.

Člani Sveta Občine Šoštanj so nato Videmškov predlog podprli.

Pobude in vprašanja

Cesar Matjaž (LDS) je opozoril, da smo januarja prejeli položnice za kumunalne storitve, ki so se

povišale za mnogo preveč. Razumel bi še, če bi se ti stroški povišali za toliko, kot rastejo ostali življenjski stroški, temu pa še zdaleč ni tako. In ker našega predstavnika v Nadzornem odboru Komunalnega podjetja Vikija Dreva še nikoli ni bilo na našo sejo in nikoli nismo slišali njegovega poročila, daje pobudo, da že na naslednji seji tega predstavnika s poročilom vidimo in slišimo.

Davidu Ravnjaku (SDS) se zdi nujno nemudoma zamenjati Petra Rezmana v Komisiji za javne gospodarske službe, saj komisija z njim kot članom ne izpolnjuje poslovniška določila občine. Predsednik "kadrovske" komisije **Boris Gomboc** je pojasnil, da je "zadeva že v teku."

Ravnjaka zanima tudi cena kvadratnega metra stanovanj v "Kareju ob Paki" in ali se je ta cena kaj spremenila od podpisane predpogodbe.

Odgovorila je direktorica občinske uprave in povedala, da je cena 1.920 nemških marka za kvadratni meter in je fiksna ter malo višja od cene

iz predpogodbe, ki je znašala 1.878 mark, vendar brez davka.

Branko Valič (ZLSD) je dal pobudo, da se ob stopnišču pred občinsko zgradbo naredi ograja, ki jo rabijo predvsem starejši občani, ki prihajajo po opravkih.

Drago Koren (Nsi) je vprašal, ali je Komunalno podjetje Velenje že prevzelo toplovod v Topolšici in Lokovici.

Cvetka Tinauer (Neodvisna lista za razvoj in obnovo Občine Šoštanj) se je strinjala z razpravo Matjaža Cesarja. Glede na to, da je Nadzorni odbor najpomembnejši organ Komunalnega podjetja, v katerem ima tudi Občina Šoštanj svojega predstavnika, ki pa ga v tem mandatu še nismo videli niti slišali, je podprla pobudo za čim prejšnjo razrešitev Viktorja Dreva, kajti taka situacija je ni normalna. Člani sveta imajo vrsto konkretnih vprašanj, svetu se je predstavilo celo vodstvo KP, le našega predstavnika v Nadzornem odboru, ki bi nam moral na svetu poročati in odgovarjati, ni na sejo najvišjega organa občine.

Meni pa, da je to velika prednost, da je komunalno podjetje v solasti vseh treh občin. Na to gleda profesionalno in poslovno. Vendar pa misli, da preti zelo velika nevarnost komunalnemu podjetju ravno z vidika, če "veliki" lastnik ne bo znal prisluhni malim. Drugo, kar ugotavlja, je, da je organizacija v Komunalnem podjetju preživeta. Zato apelira na župana, da predlaga Komunalnemu podjetju, naj pristopi k presoji obstoječe neučinkovite organiziranosti.

Anton Skornšek (SLS + SKD) je vprašal, kako je z realizacijo sklepa, da mora Vegrad zgraditi peš most preko Pake (od "Kareja ob Paki", do Doma kulture).

Župan je odgovoril, da je Vegrad podpisal pogodbo, s katero se zavezuje, da bo most zgradil.

Pred zaključkom seje se je župan še enkrat zahvalil članom sveta za odgovorno ravnanje pri sprejemanju proračuna, ki je v letu 2001 naravnano predvsem v poplačilo dolgov in napak iz minulega obdobja.

Zametek šoštanjnske "komunale"

Župan Občine Šoštanj Milan Kopusar je dne 30. 1. 2001 podpisal uredbo o prvih uradnih objavah občine, ki so natisnjene v **Uradnem listu Občine Šoštanj št. 1/2001**. Uradni list lahko dobite na vpogled v občinski upravi ali šoštanjski knjižnici. Kot zanimivost povejmo, da je tudi Uradni list Občine Šoštanj dočkal spremenjeno zunanjo podobo. Naslovnico namreč krasi silhueta - montaža Pustega gradu in Termoelektarn Šoštanj. Podoba ne vzbuja enoznačnih sodb. Medtem ko se enim zdi podoba za našo občino pravišnja, so drugi mnenje, da likovna rešitev ni ravno najboljša, motivika pa da je preveč "zljajana". Stvar okusa, bomo rekli mi, sicer pa se bolj kot izgledu posvetimo vsebini zadnjega uradnega glasila naše občine.

Objavljen je sklep o **potrditvi mandata** za novega člana Vojka Krneža. Sklep je pričel veljati takoj, ko je bil na svetu potrjen, zato je Vojko Krneža na seji sveta, ki je potrdil njegov mandat, lahko nastopal in glasoval enakopravno z vsemi drugimi.

Debelost prvi letošnji številki uradnega lista pa določa objavljen **občinski proračun**. Zaradi tega bo ta številka ena bolj pregledanih in prelistanih v letošnjem letu. Iz odloka in ostalih proračunskih objav je razvidno, da bo občina letos razpolagala z 829.420.000,00 tolarjev in od tega bi naj imeli presežka za 8.000.000,00 SIT.

Največjega proračunskega porabnika najdemo med družbenimi dejavnostmi, in sicer je predviden odhodek kar za 129 milijonov tolarjev. Treba je poudariti, da ta dejavnost beleži tudi najbolj strmo rast svojih potreb. Za vzdrževanje cest bo občina letos porabila skoraj 88 milijonov, za ostale kumunalne dejavnosti pa 116 milijonov. V tej številki pa je vključenih še 50 milijonov za plačilo napeljave toplovođa v Lokovico.

V pričujočem uradnem glasilu je objavljen tudi sklep o **povprečni gradbeni ceni** stanovanjske površine in stroških kumunalnega urejanja za leto 2001. Stroški kumunalnega urejanja za kumunalne

objekte in naprave individualne rabe znašajo 6.037,00 SIT/m², za naprave skupne rabe pa 7.030,00 SIT/m².

Povprečna vrednost stavbnega zemljišča za območje mesta Šoštanj, Metleče, Pohrastnik ter ureditvenega območja Topolšica znaša 2.666,77 SIT/m², za ostala območja občine Šoštanj pa 1.906,98 SIT/m².

Odlok o organizaciji in delovnem področju občinske uprave Občine Šoštanj določa nekaj organizacijskih sprememb glede na sedanjo strukturo uprave. Sedaj se tako ustanavlja enovit organ z uradnim nazivom: Občinska uprava Občine Šoštanj, Trg Svobode 12, Šoštanj. V odloku so podrobno naštetje naloge uprave po vseh področjih, teh členov pa je kar trinajst. Med temi je člen, ki pravi: "Režijski obrat je organiziran v okviru občinske uprave in opravlja dejavnosti naslednjih gospodarskih javnih služb: gospodarjenje s stavbnimi zemljišči, vzdrževanje občinskih cest, zimске službe ter urejanje in vzdrževanje parkirišč, urejanje zelenih površin, javnih površin, površin za pešce, rekreacijskih površin in otroških igrišč." Že iz samega besedila člana se vidi ambiciozno zastavljen koncept prevzema naštetih nalog v okviru občinske uprave, kar dejansko lahko pomeni zametek občinske kumunalne službe. Kako se bo ta teorija prelila v prakso, bomo še videli, upamo pa lahko, da se ni spočel še en "nedotakljivi" sistem, kot je to sedanje komunalno podjetje.

Svet je na zadnji seji sprejel tudi **okvirni program** svojega dela, ki ga namerava opraviti še na sedmih rednih in eni svečani seji. Od tega je v programu naštetih kar nekaj prostorskih aktov, ki bodo letos zaposlovali člane občinskega sveta. To so akti, na podlagi katerih bo mogoče pričeti graditi novo šolo, ureditveni načrt Družmirje, ki naj bi utemeljil ureditev okolice Družmirskega jezera, ter sprememb zazidalnega načrta obrtne cone TUŠ, ki naj bi se postopno ponovno pričela oživljati.

Krajevne skupnosti

V Belih Vodah so na zboru krajanov potrdili poročilo o delu za leto 2000, finančno poročilo ter naredili plan dela za leto 2001. Poleg tega so v razpravi krajanov govorili o asfaltiranju cestišč, kategorizaciji, gradnji in obnovi cest. Dogovorili so se tudi za odškodnino za športno igrišče. Še vedno je aktualno srečanje Belovojčanov, predsednik pa je prisotne obvestil tudi o brezplačnem odvozu starih avtomobilov.

V Gabrekah so pričeli s trasiranjem razvoda kanalizacije. Vsi krajanje so prejeli obvestilo o poteku teh del. To bo osnova za pripravo idejnega projekta trase, ki bo, ko bo narejen, razgrnjen v prostorih KS. Organizirana bo tudi javna razprava za vse zainteresirane krajanje, ki bodo lahko na idejni projekt podali svoje pripombe. Tako bo nastala podlaga za izdelavo izvedbenega projekta. Načrtujejo, da bi z deli na terenu pričeli letošnjo jesen. Bistvo tega projekta je ločitev meteoritnih in fekalnih vod. Obstoječi kolektor bo ostal za zbir in odvajanje meteoritnih in drugih "živih" vod, medtem ko bi se naj na novo zgradil vod za zbiranje fekalnih vod, ki bodo speljane do novega črpališča. Ta bi "potisnil" odpadne vode proti zbiralniki v Ravnah in od tam naprej na centralno čistilno napravo v Penku. Ko bo projekt zaključen, v Gabrekah ne bodo več potrebovali greznic.

Svet KS Lokovica je imela 12. 2. 2001 redno sejo, šestnajsto po vrsti. Novi predsednik sveta KS Lokovica je postal Leopold Kušar. Obravnavali so tudi problematiko odvoza odpadkov, ker PUP d.o.o. po večkratnem opozorilu še vedno ni uredil dogovorjenega odvoza smeti. KS plačuje odvoz dveh kesonov, zahtevajo pa, da bi to izvajal PUP na svoje stroške. Potrdili so finančni plan in se sprijaznili z dejstvom, da večjih novih investicij zaradi pomanjkanja denarja ne bo. Svet KS zahteva, da se zaključi investicija I. faze toplovoda ter da se ta tehnično prevzame in prenese v upravljanje Komunalnemu podjetju Velenje. Pojavljajo se namreč napake na podpostajah in lastniki ne vedo, na koga se naj obrnejo, čeprav položnice prihajajo redno... Pripravljati pa so se začeli za II fazo toplovodnega ogrevanja in imenovali pripravljalni odbor v sestavi Kušar, Hrastnik, Drev in Brčon. Vsi so iz Lokovice.

V Šentvidu tečejo priprave za izgradnjo vodovoda Šentvid "sever", saj je bilo nabavljenega precej materiala po projektu, ki je bil pripravljen lani poleti. Z deli na trasi bi pričeli

letos spomladi. Ugotavljajo pa, da bo delo teklo precej počasi, saj v občinskem proračunu za to investicijo ni denarja.

Svet KS Šentvid je podal soglasje za modernizacijo regionalne ceste R II - 425/81266 Šentvid - Šoštanj. V KS Šentvid se ne strinjajo, da bi bila širina vozišča samo 4 m, saj je bila dosedanja modernizacija tako v šoštanjski kot v občini Črna na Koroškem izvedena v širini 5 m, kar je za vrsto transporta s težkimi lesarskimi tovornjaki in ovinkasto traso nujno!

Začuden so, da predsednik sosednje KS Zavodnje, ki po nobeni varianti ni pristojen za dajanje soglasij na trasi v KS Šentvid, v javnosti zagovarja samo 4 m vozišče in s tem ponovno odpira stare konflikte, ki so bili v preteklosti uspešno preseženi z ustanovitvijo KS Šentvid. Najbrž bi bilo bolj koristno, če bi se predsednik KS Zavodnje zavzemal za rekonstrukcijo ceste Zavodnje - Šoštanj v širini 5 m. V Šentvidu menijo, da bi morali v občini enotno nastopiti v tej zadevi, saj gre za prenovu regionalne ceste, ki jo bo financirala država in zato občinski proračun ne bo nič bolj obremenjen.

Na 37. redni seji sveta KS Šoštanj je bila glavna tema obravnava prošnje "zamudnikov", ki želijo še po roku pristopiti k sanaciji fasad po ključu, ki ga je predlagal KS, in sicer, da KS pokrije stroške barvanja. (Ostalo uredijo lastniki sami!)

Kot že nekaj sej nazaj je svet sprejel sklepe, da vloge niso bile vložene pravočasno, v kolikor pa bodo ostala prosta finančna sredstva po zaključku projekta barvanja fasad oziroma v primeru ponovnega razpisa za barvanje fasad, se bodo te vloge ponovno obravnavale.

Pri tem so nekateri člani sveta KS Šoštanj neuradno ugotavljali, da je bila v času razpisa izvedena v krajevni skupnosti Šoštanj "antipropaganda" s strani ene od političnih strank, ki v svetu KS nima svojega predstavnika. Žal so nekateri krajanje tej akciji nasledili in se niso pravočasno prijavili na javni razpis tako kot večina drugih, ki so se na razpis prijavili pravočasno in fasade že prenovili ter prebarvali na stroške KS Šoštanj.

Na seji so se med drugim dogovorili tudi, da se po sprejetem proračunu Občine Šoštanj do naslednje seje pripravi osnutek proračuna KS. Na seji 20. februarja pa so stekle priprave na 90. obletnico mesta Šoštanj, ki bo 28. 6. 2001, saj je takratni trg Šoštanj dobil mestne pravice 28. 6. 1911. leta.

V Zavodnjah so se pogovarjali o kabelski televiziji, vendar je vse vezano na proračun. Ampak ne občinski temveč TEŠ-ev. Načrtujejo tudi praznovanje materinskega dne.

TRANSAKCIJSKI RAČUN

S prenosom vašega računa vam poleg vodenja poslovnega računa v banki nudimo še:

- polog in dvig gotovine na bančnih okencih in preko dnevno nočnega trezorja
- klasični limit na poslovnem računu
- depozit na poslovnem računu
- opravljanje plačilnega prometa s tujino in dokumentarno poslovanje
- izdaja poslovnih čekov
- premostitveni kredit za imetnike okvirnih kreditov, ki prenašajo račun iz APP na banko

Želimo vam veliko uspehov pri poslovanju.

banka velenje

Banka Velenje d.d., Velenje,
bančna skupina Nove Ljubljanske banke

Uradni list Republike Slovenije

Ljubljana, 4. 1. 2001, 9. 1. 2001

Predsednik države Milan Kučan je podpisal ukaz o odprtju veleposlaništva v Beogradu, predsednik Vlade RS dr. Janez Drnovšek pa Odlok o odprtju Generalnega konzulata RS za Črno goro v Podgorici.

Uradni list RS, št. 2/2001 z dne 12. 1. 2001

Ljubljana, 5. 1. 2001

Povprečni znesek trošarine za plinsko olje za pogonske stroje po 54. členu Zakona o trošarinah je v obdobju od 1. 1. 2000 do 31. 12. 2000 znašal 55.406,00 tolarjev na 1.000 litrov goriva.

Uradni list RS, št. 2/2001 z dne 12. 1. 2001

Ljubljana, 9. 1. 2001

Izhodiščna plača za prvi tarifni razred (količnik 1,00) za negospodarske dejavnosti je od 1. 1. 2001 dalje 48.317 SIT.

Uradni list RS, št. 3/2001 z dne 18. 1. 2001

Celje, 11. 1. 2001

Stečajni postopek nad stečajnim dolžnikom Kompan d.o.o. Šoštanj se zaključi, po pravomočnosti sklepa pa se firma izbriše iz sodnega registra.

Uradni list RS, št. 4/2001 z dne 19. 1. 2001

Ljubljana, 15. 12. 2001

Dne 27. 1. 2001 je pričel veljati Sklep o stopnjah, načinih in rokih za zbiranje zborničnega prispevka Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije za leto 2000 in 2001. V 13. členu je določeno, da o odpisu, delnem odpisu ali obročnem plačevanju prispevka odloča Upravni odbor zbornice.

Uradni list RS, št. 6/2001 z dne 26. 1. 2001

Ljubljana, 12. 1. 2001

Od 27. 1. 2001 dalje mora vsak policist imeti službeno izkaznico, s katero se identificira. Podroben pravilnik je objavljen v Uradnem listu RS.

Uradni list RS, št. 6/2001 z dne 26. 1. 2001

Ljubljana, 18. 1. 2001

Vlada RS je na priporočilo Sveta Evrope potrdila Kodeks ravnanja javnih uslužbencev. Kodeks

je objavljen v Uradnem listu RS.

(Če bi se javni uslužbenci res pričeli ravnati po objavljenem kodeksu, bi bila srečanja državljanov z "državo" veliko prijetnejša, kot so.)

Uradni list RS, št. 8/2001 z dne 2. 2. 2001

Ljubljana, 26. 1. 2001

Urad RS za varstvo konkurence je izdal odločbo, da je koncentracija (združitve) Gorenja notranja oprema d.d. z veliko obratovalnico v Šoštanju in Gorenje gospodinjstvi aparati d.d. Velenje skladna s pravili konkurence in ji Urad ne bo nasprotoval.

Uradni list RS, št. 8/2001 z dne 2. 2. 2001

Ljubljana, 18. 1. 2001

Minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je sprejel Sklep o javni razgrnitvi splošnega dela gozdnogospodarskega načrta enote Bele Vode za obdobje od 1. 1. 1999 do 31. 12. 2008. Javna razgrnitev načrta se je pričela 17. 2. 2001 in bo trajala do 3. marca 2001 na sedežu Zavoda za gozdove KE Šoštanj. KE je dolžna v času javne obravnave organizirati javno obravnavo.

Uradni list RS, št. 9/2001 z dne 9. 2. 2001

Ljubljana, 1. 2. 2001

Agencija za radioaktivne odpadke je podpisala z Geološkim zavodom Ljubljana pogodbo za (ponovno) iskanje najugodnejše lokacije za nizko in srednje radioaktivne odpadke. Pogodbena vrednost študije znaša skoraj 8 milijonov tolarjev.

Uradni list RS, št. 9/2001 z dne 9. 2. 2001

Šmartno ob Paki, 15. 2. 2001

Občina Šmartno ob Paki ponuja v odkup osem parcel, od tega štiri za gradnjo individualnih hiš v velikosti od 567, do 677 m². Parcele prodaja po sistemu licitacije oziroma z zbiranjem najugodnejših ponudb. Izklicne cene za gradbene parcele znašajo 60 DEM v protivrednosti SIT/m² zemljišča. Zemljišča so oskrbljena z vodovodnim, kanalizacijskim, električnim, telefonskim in kabelskim omrežjem.

Rok za oddajo ponudbe je 10. 3. 2001.

Uradni list št. 11/2001 z dne 16. 2. 2001

LIST ima STIL

List bo v letu 2001 organiziral **NOVINARSKI KROŽEK** za učence OŠ in dijake srednjih šol iz naše občine.

Člani krožka se bodo pod mentorskim vodstvom usposobljenih strokovnjakov sestajali dvakrat mesečno.

Predvidevamo tudi dve novinarski delavnici, ki ju bosta vodila dva uveljavljena novinarja oziroma novinarki in obisk ene od medijskih hiš v Sloveniji.

Pisne prijave zainteresiranih pričakujemo do 20. 3. 2001 na naš naslov, učenci OŠ pa se lahko prijavijo tudi na svojih šolah.

Vabljeni!

Intervju z direktorjem Termoelektrarne Šoštanj d.o.o. g. Jaroslavom Vrtačnikom

Evropa je na našem pragu

Šestnajst let prvi mož TEŠ-a

Lani jeseni ste nastopili novi mandat direktorja. Od kdaj pravzaprav vodite TEŠ?

Meseca maja letos bo 16 let, odkar vodim elektrarno. Leta 1985 sem postal po takratnem izrazoslovju predsednik KPO, v bistvu pa sem na tem mestu ves čas. Leta 1996 me je za direktorja imenovala Vlada RS, lani jeseni pa po sprejemu družbene pogodbe Nadzorni svet Termoelektrarne Šoštanj.

Za vami je obdobje pritiskov javnosti glede nerešenih ekoloških problemov. Pri sanaciji v tem času ste bili uspešni?

V minulem obdobju ni potekala samo ekološka sanacija, za katero se je javnost zelo zanimala, ampak tudi tehnološka obnova elektrarne. V celoti obe sanaciji še nista zaključena. V letošnjem letu bomo na čistilno napravo bloka 4 priključili kanale dimnih plinov blokov 1, 2 in 3. S tem bo dokončno doseženo zmanjšanje emisije žveplovega dioksida iz začetnih približno 100.000 ton na leto na manj kot 4.000 ton letno. To pomeni da bo povprečna stopnja čiščenja žveplovega dioksida iz dima okoli 97%. Ni še zaključen projekt znižanja dušikovih oksidov na bloku 5. Niso pa ti predstavljeni tako hude posledice na okolje, kot je bil to primer z žveplovim dioksidom.

Uspešno smo rešili težave s pepelom in produkti odžvepljanja, saj jih predelujemo v sekundarno gradbeno surovino, ki se vgrajuje v pregrado ob Velenjskem jezeru. Transport pepela smo uredili tako, da je poraba vode za to minimalna, saj smo iz hidravličnega sistema transporta prešli na pnevmatski način.

Danes z zadovoljstvom ugotavljamo, da se je pravočasno ustanovil ERICO, zavod za ekološke raziskave, ki je v obdobju pred in med posameznimi fazami sanacije ves čas skrbno in načrtno opravljal celo vrsto meritev, analiz in raziskav, tako da je danes mogoče strokovno podkrepiti pozitivne učinke sanacije. V kratkem bo izšla publikacija, v kateri bodo na zgoščen način prikazani potek sanacije in vsi projekti v TEŠ in ERICO, tako da bo to zelo zanimiv dokument, v katerem bo mogoče razbrati že dosežene učinke ekološke sanacije TEŠ.

Po vsem povedanem bi lahko zaključili, da ste z opravljenim delom zadovoljni. Glede na postavljene roke in vaše napovedi, ste jih izpolnili?

Res je opravljeno veliko delo, zadovoljstvo pa je predvsem v tem, da ima sanacija dejansko velike pozitivne učinke.

Kar se tiče postavljenih rokov je treba reči, da sanacija ni potekala natančno v tistih rokih, ki so bili sprva postavljeni in predstavljeni v sanacijskih programih. Seveda pa je bilo izpolnjevanje teh rokov bistveno odvisno od zagotavljanja sredstev, kjer so pomembno vlogo igrali zunanji dejavniki, predvsem država. Mi smo z učinkovitim vodenjem projektov skupaj s hčerinskim podjetjem CEE poskrbeli, da od trenutka, ko smo za posamezen projekt imeli izdelan investicijski program in določeno finančno konstrukcijo, ni več prihajalo do odstopanj, pa naj bo to v predvideni dinamiki izgradnje, kakor v finančnem obsegu, ki je bil načrtovan.

Poudariti moram, da smo vzporedno z ekološko sanacijo izvedli tehnološko obnovo elektrarne.

Ste tudi za obnovo najemali kredite?

Ne. Tehnološko obnovo smo izvedli z lastnimi sredstvi, za projekte čistilnih naprav na bloku 4 in 5 pa smo za uvozne del dobav in storitev najeli dva blagovna kredita s poroštvom države.

Kdaj bo otvoritev čistilne naprave na bloku V?

Pred otvoritvijo želimo zaključiti prevzemne meritve in dokončno urediti neposredno okolico. Svečano otvoritev načrtujemo v drugi polovici aprila. Sicer pa čistilna naprava obratuje že od 27. decembra lani.

Odpiranje energetskega trga

Domnevam, da je pred vami mirno obdobje, ko bo mogoče voditi tehnološko posodobljeno TEŠ brez večjih pretresov. Kakšni so vaši cilji za mandat, ki je pred vami?

Če se ozrem nazaj, lahko rečem, da so cilji, ki so bili

zastavljeni v preteklosti, doseženi. Danes elektrarna tako v ekološkem kot tehnološkem pogledu povsem ustreza vsem evropskim standardom, tako da v tem pogledu zaenkrat ni skrbi. Toda samo to dejstvo je premalo za uspešno poslovanje, ki je naš skupni cilj. Mi nismo več javno podjetje, pred nami pa je postopno odpiranje trga na področju električne energije, na kar se resno pripravljamo.

Ali je torej reorganizacija v sistemu TEŠ posledica teh potreb ali gre bolj za menjavo generacij na vodilnih funkcijah?

V elektrarni ni kakšnih posebnih reorganizacij. Gre samo za to, da smo obstoječi tehnični sektor razdelili na sektor tehnike in vzdrževanja ter sektor obratovanja. Prvega vodi Uroš Rotnik, drugega pa Branko Debeljak. Res je, da gre za mlajšo generacijo strokovnjakov, pomembno je tudi to, da stanujeta v Šoštanju in imata elektrarno ves čas na očeh. Zaradi odpiranja trga, ki se nam obeta, je na novo ustanovljen sektor trženja in razvoja. Ta sektor vodi Boris Dejanovič. Osnovno vodilo je, da z organizacijo zagotovimo možnosti izpolnitve ciljev, ki smo si jih zadali.

Veliko slišimo o odpiranju energetskega trga. Kako resno bo to odpiranje vplivalo na TEŠ?

Trg, kot deluje zunaj, v Evropski uniji, ne pozna takšnih samostojnih podjetij, kot je naša elektrarna. Pred kratkim je bila v Velenju predstavljena študija o konkurenčnosti domačih proizvajalcev električne energije. Jasno je, da se bodo morale v Sloveniji elektrarne združiti v skupno podjetje, ki bo na odprtem trgu lahko konkurenčno, kar je povezano s stroški oziroma načini pridobivanja električne energije. Predvideva se združitev vseh hidroelektrarn, Termoelektrarne Šoštanj in plinske elektrarne Brestanica.

Ali je kakšna možnost skupnega nastopanja NEK in TEŠ?

Verjetno ne. Problem Nuklearne elektrarne Krško je znan, saj gre za solastništvo Slovenije in Hrvaške. Prav tako se ne predvideva združevanje s Termoelektrarno Trbovlje, ker je sprejet zakon o zapiranju RTH, tako da bo ceno in odjem energije tej elektrarni zagotavljala država.

Prav tako ni predvideno združevanje s Toplarno Ljubljana, kjer je električna energija v bistvu stranski produkt toplarne, katere osnovna naloga je ogrevanje Ljubljane.

Ali bosta Premogovnik Velenje in TEŠ v novih razmerah morala iskati trdnejše povezave? Ali se nam obeta ponovitev SOZD-a iz obdobja socialističnega gospodarstva?

Odločitev, ali bi se v podjetje, v katerem se bodo združevale elektrarne, vključil tudi Premogovnik Velenje, še ni sprejeta. Mi imamo odnose s Premogovnikom urejene pogodbeno. Premog za nas predstavlja okoli 60% stroškov. Zato smo oboji življenjsko zainteresirani, da bo naša cena konkurenčna, kar pomeni, da se bo moral vsak zelo potruditi za zniževanje stroškov in iskati načine za racionalizacijo proizvodnje.

Ko govorimo o nujnosti znižanja stroškov - ali v tem kontekstu načrtujete nižanje staleža zaposlenih pri vas?

Pri nas so stroški dela relativno majhni, saj je zaposlenih le okoli 600 ljudi. Predvidevamo, da se bo stalež v desetletju sicer znižal na približno 400, vendar se bo to zgodilo z naravno fluktuacijo. Če to ne bo zadostovalo, bo treba poiskati še druge rešitve.

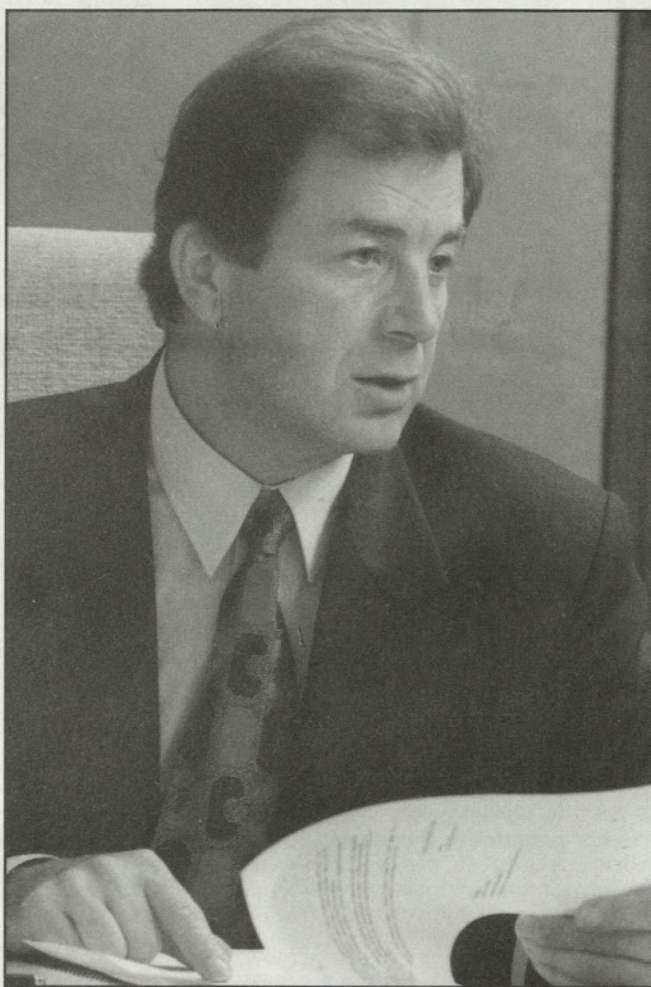
Kako se bo država, kot večinski lastnik TEŠ, vključevala v prehod na tržne razmere, ki so pred vrati?

Nas že vežejo prilagajanja evropskim normam, zato se pričakuje od države pomoč na načine, ki so bili že izvedeni v podobnih primerih v drugih evropskih državah. Tako lahko govorimo o še eni sanaciji, in sicer finančni sanaciji, vendar, kot že rečno, na načine, ki se dovoljujejo v EU. V času tranzicije, torej v prehodu od sedanjega načina k tržnemu, lahko država pomaga samo

enkrat, in to v okviru tako imenovanih naslednjih investicij. Višina "naslednosti" pa je pokrivanje razlike med stroškovno ceno proizvedene električne energije in ceno, ki je dosežena na trgu. Sprejet je bil energetski zakon in notranji trg se naj bi odprl 15. aprila letos. Bistvenih sprememb po tem obdobju ne pričakujemo. Precej spremenjene razmere pa se pričakujejo po 1. 1. 2003, ko se bo trg odprl navzven.

Odpiranje trga naj bi predvsem blagodejno vplivalo na velike porabnike. Ali se ne zdi, da država tako na račun domače energetike rešuje probleme velikih domačih, pogosto potratnih porabnikov električne energije, kot so proizvajalci aluminija in jekla, saj se reorganizacija v energetiki nam, majhnim porabnikom, ne bo poznala direktno?

Odpiranje energetskega trga ne pomeni avtomatsko, da se bo cena energija znižala. Ukinitve državnega reguliranja cen električne energije pomeni, da velikim porabnikom nihče več ne jamči takšne cene, kot so jo ti porabniki imeli zagotovljeno do sedaj. Vprašanje je če bodo ti porabniki lahko po sedanjih cenah dobivali električno energijo od drugod. Poleg tega je potrebno upoštevati omejene možnosti prenosa električne energije.

Torej ste vi nekako zaščiteni ravno na račun teh omejitev?

Ne moremo govoriti o zaščiti, saj se z odpiranjem trga omogočajo tuja vlaganja v energetiki. Torej si lahko veliki porabniki zgradijo svoje vire in možno je, da se bodo lastniki odločili in postavili za svoje potrebe svojo elektrarno, če bi bilo to zanje ekonomsko bolj ugodno.

Kakšna je vloga ELES-a v novih razmerah?

ELES in distribucijska podjetja ostajajo še naprej javna podjetja. ELES bo v vlogi systemskega operaterja upravljal s sistemom za prenos električne energije. Torej je njegova glavna naloga skrb za dovolj zmogljivo električno omrežje, ki omogoča kvaliteten prenos energije do porabnikov.

Usodna navezanost Premogovnika na TEŠ

Za Premogovnik danes na splošno velja, da je njegov zenit mimo, da je sicer tehnološko v svetovnem vrhu, vendar se že vidijo obrisi postopnega ustavljanja izkopavanja premoga čez nekaj desetletij. Kako tesno je TEŠ pripet na Premogovnik?

Povezanost TEŠ in Premogovnika je velika. Življenjs-

ka doba TEŠ, če se ne bo nič bistveno spreminjalo, je sledeča. Blok 1, 2 in 3 bi naj obratovali do leta 2011, blok 4 do leta 2017 in blok 5 do leta 2023. Na ta dejstva je Premogovnik Velenje vezal svoje delovanje in je zato opustil projekt Jame Šoštanj in s tem že zmanjšal stroške odkopa.

Kakšne so alternativne možnosti? Vemo za idejne projekte o plinifikaciji TEŠ, precej razburjenja pa je v "naših" premogarskih krogih povzročil poizkus uporabe indonezijskega premoga.

Danes že vemo, da velikih alternativnih možnosti ni. Znano je, da je bil v obdobju od leta 1978 do 1983 v TEŠ poskusno pokurjen premog kar iz 17 premogovnikov iz cele bivše Jugoslavije in Rusije. To je bilo obdobje rekordov, ko je TEŠ zabeležila najvišjo letno proizvodnjo, vendar je to za nami. Po takšnem obratovanju pa smo imeli veliko težav in je danes nemogoče pričakovati, da bi brez večjih tehnoloških sprememb uporabljali druge vrste premoga. Vse prej omenjene obnovitve iz minulega obdobja so prilagojene premogu iz PV. Kot že rečeno, obratovanje Premogovnika in TEŠ je tako usklajeno in temperirano do leta 2023, v primeru težav s prodajo tako proizvedene energije pa bi se z možnostjo ustavitve TEŠ soočili že prej.

Teoretično je obdelana možnost uporabe plina, vendar ta za sedaj ni verjetna. Poleg tega je cena plina kar precej poskočila.

Stvar je torej več ali manj jasna. Leta 2023 se v Šaleški dolini ne bo več proizvajala električna energija. Ali torej tisti, ki se danes zaposlujejo na tem koncu Slovenije v energetiki, v tej branži ne bodo dočakali upokojitve?

Če se ne bo gradilo novih kapacitet, se tu električna energija po letu 2023 ne bo več proizvajala. S Premogovnikom Velenje so roki usklajeni.

Uspešna ekološka sanacija - manjšanje ekoloških taks

Če se ob koncu ozreva še na našo občino: na zadnji seji občinskega sveta so predvsem občinski svetniki, ki so zaposleni v TEŠ, v kontekstu proračunske razprave jasno povedali, da se ekološke odškodnine postopno ukinjajo, saj se sanacija zaključuje.

Pravne podlage za izplačevanje ekoloških taks občinam in odškodnin po sporazumih s krajevnimi skupnostmi, so temeljile na Zakonu o varstvu okolja in na emisiji žveplovega dioksida, ki se je sproščal z dimnimi plini. Povedal sem že, da se bo ta s priklopom najstarejših treh blokov na čistilno napravo bloka 4, v povprečju zmanjšala za 97%. To pomeni, da se bodo znižala tudi tovrstna vplačila v proračun občine Šoštanj. Glede na to, da še ni rešeno odžvepljevanje

prvih treh blokov, ki zaradi višine dimnika najbolj neugodno vplivajo ravno na mesto Šoštanj, ob določenih vremenskih pogojih pa na območje Velikega Vrha, ki je v sosednji občini Šmartno ob Paki, bo del sredstev še ostal.

Koliko še lahko torej v bodoče računamo na TEŠ kot enega močnejših generatorjev razvoja naše občine?

Ne vem, če je TEŠ realno predstavljal večji generator razvoja?

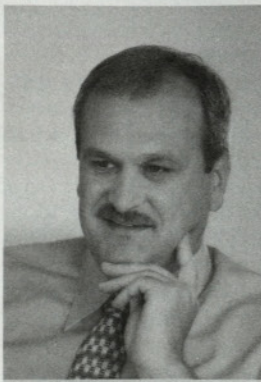
Delež ekoloških odškodnin in taks v občinskem proračunu je le znašala okoli 10%.

No, glede na zelo pozitivne učinke ekološke sanacije, se bo ta delež zanesljivo zmanjšal. Dejstvo sicer je, da nikoli ne bomo mogli reči, da TEŠ obratuje brez vplivov na okolje. Že s samimi objekti v prostoru predstavlja določen vpliv. Elektrarna je tukaj in potrebno je z občino in občani zagotoviti zgledno sobivanje na tem prostoru. Menim, da je sedaj potrebno, glede na novo nastale razmere, poiskati in predlagati primerne načine sodelovanja.

Gospod direktor, zahvaljujem se vam za razgovor.

Pismo s poslanskega sedeža št. 60

Bojan Kontič

Tri mesece parlamentarnega delovanja v mandatu 2000-2004 je za nami. Oblikovala se je pričakovana vladna koalicija, ki zagotavlja stabilnost delovanja tako izvršilne kot zakonodajne veje oblasti. Hkrati pa imamo šibko opozicijo, ki s svojim načinom delovanja išče svoj prostor pod žarometi. Nesoglasja glede zasedenosti vodilnih položajev v delovnih telesih državnega zbora ostajajo aktualna tudi po mnogih neuspešnih dogovorih. Osebnostno sicer menim, da je prav, da je opoziciji omogočena nadzorna funkcija, vendar je hkrati nemogoče pristati na vse njihove pogoje, ki jih vedno znova postavljajo. Moje delovanje je v tem obdobju vezano predvsem na spremembo poslovnika, ki bi zagotovil kvalitetnejše delo parlamenta in hkrati ohranil možnost aktivne vloge opozicije. Kot predsednik poslovniške komisije sem skupaj s člani in zunanjimi strokovnjaki pred velikim izzivom in odgovornostjo. Poiskati srednjo pot, ki bo sprejemljiva za večino poslank in poslancev tega sklica. Pri tem se mnogi ne zavedajo, da se vloga, dodeljena na volitvah (pozicijska in opozicijska), lahko že v naslednjem mandatu zamenja in s tem tudi stališča do aktualnega poslovnika. Poslovník mora omogočiti vladni koaliciji, da izvaja svoj volilni program in na podlagi njegovega uresničevanja na naslednjih volitvah tudi preveri svojo uspešnost. V Združeni listi socialnih demokratov kot drugi najmočnejši stranki koalicije smo z dosedanjim delom vlade zadovoljni. V relativno kratkem času ji je uspelo oblikovati predlog letošnjega

proračuna. Za lokalne skupnosti je pomembno, da bodo občine še naprej razpolagale s 35-odstotnim deležem z naslova dohodnine in da se bodo vse že začete naložbe v lokalnih skupnostih, ki jih financira država iz proračuna, v tem letu nadaljevale. Obdobje do lokalnih volitev bo na državnem nivoju zaznamovano tudi z željami posameznih območij po nastajanju novih občin. Pri tem pa kar nekako zanemarjamo nujnost oblikovanja dvostopenjske lokalne samouprave. Drobljenje Slovenije na majhne občine brez uvedbe pokrajin, gledano z oči možnosti vpliva teh občin na kreiranje politike, vezane na lokalne skupnosti, ni modro. Toda kako do pokrajin? Zakon, ki bi vsebinsko, organizacijsko in finančno opredelil vlogo pokrajin, bo verjetno še najlažje sprejeti. Teritorialno oblikovanje pa bo veliko težje. Pred tem bo seveda potrebno spremeniti Ustavo, ki dovoljuje ustanavljanje pokrajin le s soglasjem občin. Torej od spodaj navzgor. Pri tem se zastavlja vprašanje, ali je sploh mogoče Slovenijo dogovorno-soglasno pokrajinsko oblikovati, ne da bi nastale sive lise. Kaj z občinami, ki ne bi želele v pokrajino, ki se na njihovem območju oblikuje. Takoj za tem, ko se bomo odločili, da je regionalizem prioriteta naloga, bomo pred dilemo, koliko pokrajin je smiselno ustanoviti. V večjih slovenskih središčih jih zagovarjajo čim manj. Interes v naši dolini je, da bi imeli SA-ŠO (Savinjsko-Šaleško pokrajino). Torej regij naj bo toliko, da bo pokrit naš - občinski interes. Tako razmišljamo v vseh lokalnih skupnostih tudi takrat, ko se soočamo z odstranjevanjem oziroma odlaganjem odpadkov, sežiganjem kostne moke in končno tudi s prebežniki. Že prav, da se težave rešujejo na primeren način, toda za božjo voljo, ne pri nas! Ne na našem dvorišču. To naj rešuje država kakor ve in zna.

Veliki niso za majhne drobtinice

Šoštanjski svetniki si ne želijo večje odškodninske pogače

Zivimo v tretjem tisočletju, kjer se človeštvo še kako zaveda pomena razvoja in vplivov le-tega na okolje. Kot rečemo, da ima vsaka stvar dve plati, tako ima tudi napredek svojo slabo stran, in to je onesnaževanje, saj so veliki industrijski giganti tudi vir velikih onesnaženj. Proti onesnaženju se države borijo na več načinov. Razvite dežele selijo ekološko sporno proizvodnjo in odpadke v manj razvite države. V lastnem okolju sanirajo onesnaževalce do te mere, da so sprejemljivi za njihove ekološke normative. Tudi Slovenci se zavedamo, kako pomembno je za življenje neoporečno čisto okolje in nasprotujemo vsakršnemu onesnaževanju. Kakor drugod po svetu tudi pri nas nekateri predeli plačujemo večji okoljevarstveni dolg kot drugi. Tako je prav malo mar Ljubljancanom za naš zrak in okolje, pomembno jim je le, da oni koristijo elektriko, ki jo proizvaja naša TE v Šoštanju. Vse ostalo je za nekoga, ki ne živi v našem okolju, postranskega pomena. V zadnjem času lokalne skupnosti za vsako majhno smetišče zahtevajo od države povračilo. Za posege v njihov prostor opravičeno pričakujejo ekološko rento ali kakšno drugo plačilo. Priznati moramo, da tudi naša občina dobiva od državnih podjetij, TE Šoštanj in Premogovnika Velenje, določena sredstva. S svojo prvo prisotnostjo na svetu občine potem, ko mi je bil dodeljen nadomestni mandat člana sveta, sem doživel neprijetno presenečenje. Na dnevnem redu je bila najpomembnejša točka, sprejem proračuna za leto 2001. Ker pri osnutku proračuna še nisem sodeloval, ampak sem bil z njim seznanjen samo iz zapisnika, sem se začudil nad tem, da so imeli svetniki v osnutku proračuna pripombe samo na odhodkovni strani, kjer se je vsak po svoji najboljši moči boril za svojo KS. Nihče pa ni nič rekel o prihodkih. O tistem delu proračuna, ki je še kako pomemben za nadaljnji razvoj občine, kajti staro pravilo govori, če ni denarja, ga tudi deliti ni mogoče. Pa bi lahko delili več, če bi sprejeli dva amand-

maja k proračunu, ki smo ju predlagali svetniki iz vrst SDS. Le-ta govorita o tem, da ekološke odškodnine, ki so dogovorjene s TEŠ in Premogovnikom, ostanejo na enakem nivoju kot pred letom dni. Letošnji prihodki iz tega naslova so za kar 58 mio manjši kot lani. Opravičilo manjšega zneska tako s strani TEŠ kakor Premogovnika naj bi bilo to, da je TEŠ že ekološko sanirana in tako nam ne pripadajo ta sredstva. Pa je res? Vsi vemo, da naše okolje nikoli ne bo več takšno, kot je bilo. Ni vse samo žveplo, ki ga dihamo, onesnažena je tudi zemlja, gozdovi, reke itd. Škoda, ki je bila napravljena, ni mogoče več popraviti ali pa bo za popravilo potrebno več desetletij. Je pa pravično, da se na nek način poplačajo vse zamujene razvojne priložnosti, ki jih ni bilo možno izvesti zaradi hude degradacije okolja, ki sta ga povzročila ta dva giganta. S tema dvema amandmajema svetniška skupina SDS-a ni želela, da bi se zaposleni v TEŠ ali Premogovniku morali odreči težko pridobivanemu zaslužku, nasprotno, država mora biti tista, ki direktno ali posredno preko teh gigantov plača za škodo, ki jo je naredila našemu okolju. Tako država od državljanov samo terjaja izpolnjevanje dolžnosti (plačevanje davkov), njihove pravice (živeti v zdravem okolju) pa ji niso kaj dosti mar. Pri vsem tem pa je najbolj žalostno to, da se tega ne zaveda večina svetnikov občinskega sveta Občine Šoštanj. Pričakoval sem, vsaj zaradi razprave, ki je potekala pri osnutku proračuna, da bo tokrat bolj vroče, pa nič. Kje je v proračunu zdravstveni dom, kdaj bo rešen Trg bratov Mravljak, razvoj krajevnih skupnosti, kulturna društva, nič, tišina. Rekli bi: tresla se je gora, rodila se je miš. Tako se je večina svetnikov odločila posredno proti razvoju občine. Samo 5 svetnikov iz SDS nas meni, da smo še v enaki meri upravičeni do teh odškodnin. Ker letošnji proračun, tak kot je bil predlagan, ni razvojno oz. ekološko naravnano, smo svetniki SDS tudi glasovali proti sprejetju le-tega.

Vojko Krleža

Član sveta Občine Šoštanj

SPOROČILO ZA JAVNOST IZ DRŽAVNEGA ZBORA

V Državnem zboru Republike Slovenije so se 1. 2. 2001 sestali poslanci in poslance Savinjske statistične regije. Prvega sestanka se je udeležilo deset poslancev in poslanka, Marko Diaci (SMS), Rudolf Petan (SDS), Anton Delak (DeSUS), Slavko Gaber (LDS), Jože Kavtičnik (LDS), Jurij Malovrh (SLS + SKD), Ana Tisovec (Nsi), Mirko Zamernik (SDS), Franc Sušnik (SDS) in tudi župan občine Šoštanj Milan Kopusar.

Poslanci so se dogovorili o mesečnih sestankih, na katerih bodo obravnavali vprašanja, ki so predmet obravnave DZ in so povezana z nastajajočo celjsko regijo. Poslanci in poslanka bodo ob pričakovanem sodelovanju županov statistične regije skušali v državnem zboru uveljaviti prioritete, ki bodo usklajeni znotraj regije.

Poslanka in poslanci so na župane naslovili prošnjo za podrobnejše razdelane prioritete, ki so jih na splošni ravni opredelili na svojem rednem sestanku v mesecu januarju v Celju.

UDELEŽITE SE POHODA K ŽLEBNIKU

TRADICIONALNI POHOD K ŽLEBNIKU

Jaz sem droben,
droben list ...
(Kajuh)

Ob 57. letnici smrti našega rojaka pesnika Karla Destovnika Kajuha, je Mladi Forum ZLSD Šaleške doline skupaj z Občinskim odborom ZLSD Šoštanj in ZB Šoštanj dne 25. februarja organiziral TRETJI POHOD K ŽLEBNIKU, domačiji, kjer je padel naš pesnik. Tudi letos se je pohoda udeležilo veliko število udeležencev, ki so ob 9 uri krenili iz Lajš in ob 11. uri pri Žlebniku izvedli zanimiv kulturni program, ki ga je pripravil MF ZLSD Šaleška dolina. Pohoda se je udeležil tudi poslanec DZ g. Bojan Kontič, moč in takt pa je pohodnikom dajal harmonikaš.

Isti organizatorji vabijo tudi na prireditev ob dnevu žena, ki bo 2. marca ob 18. uri v Majerjevi vili v Šoštanju.

Pomlad 2001- upanje za Zelene

Čepav malo pozno (prej "politične" strani v Listu ni bilo), javnost obveščamo, da je bila 16. decembra lani v Šoštanju razširjena seja Izvršilnega odbora Zelenih Slovenije, ki se je udeležilo več kot 20 predsednikov občinskih odborov Zelenih iz vse Slovenije.

Kljub znanim razprtijam v stranki na tej seji ni bilo govora o sporih. Le uvodoma je predsednik OO ZS Šoštanj kot gostitelj v pozdravnem nagovoru opozoril na precejšen osip članstva ter na prestop v druge stranke (predvsem v SDS), kar je predvsem posledica notranjih sporov, saj je delo članov na terenu pogosto izpostavljeno kritikam in celo posmehu zaradi skrajno neresnega vodenja Zelenih Slovenije. Opozoril je na primer v Šoštanju, kjer so Zeleni na ta način ostali brez sedeža v svetu občine, kar bo bremenilo nastop na volitvah leta 2002, če se bo stranka Zeleni Slovenije do takrat sploh uspela konsolidirati. Znano je namreč, da je jedro spora zaenkrat prepuščeno sodišču, za to vejo oblasti v Sloveniji pa je znano, da boleha za kroničnim zavlačevanjem dela, še posebej, če so zadeve tako zapletene, kot se to zdi sodišču v primeru Zelenih.

Jedro razprave pa je bilo posvečeno "akcijski" sposobnosti stranke v danih razmerah in prisotni so izkazali veliko mero pripravljenosti nadaljevanja, predvsem ekološkega dela stranke, ne glede na vse okoliščine.

Predvsem Branko Dekleva iz Kočevja je s

primeri iz svojega odbora pozval druge, naj se vključijo v aktualne razprave o problemih, ki nastajajo zaradi intenzivne kmetijske proizvodnje, katere žrtev je vedno potrošnik.

"Zeleni" ombudsman Miha Jazbinšek pa je vse prisotne animiral z zahtevo po bolj radikalnem pristopu uveljavljanja realnih zahtev.

Tako je za primer navedel škodljivost namere, da bi Slovenija izvažala za krmo neuporabno kostno moko za drag denar v tujino, kjer jo "predelajo" v koristno kurivo v zato primernih kuriščih. Prisotni so ugotavljali, da gre pri teh poslih za "prevzemanje" donosnih ekoloških in komunalnih poslov predvsem s strani ene od političnih grupacij, ki je bila v zadnjem obdobju precej izrinjena s "področja" energetike. Sedaj pa išče svoje koristi na polju ekologije in komunale. Tehnološko je možno predelati kostno moko v kurivo, ki je po kalorični vrednosti bogatejše in z neprimerno manj škodljivimi primesmi, kot jih najdemo v lignitu, izkopanem v Šaleški dolini.

Za radikalizacijo delovanja Zelenih Slovenije govori tudi primer katastrofe v Logu pod Mangartom, ki je bila po Jazbinšku absolutno predvidljiva, in služba, ki je bila ustanovljena v Ministrstvu za okolje in prostor še pod njegovim vodstvom, ni opravila svojega dela in ni pripravila nikakršnega scenarija ne v dolini Soče ne na nekaterih drugih, tudi zelo kritičnih območjih v Sloveniji.

Miha Jazbinšek je svoje nadaljevanje dela v stranki pogojeval z bolj radikalnim pristopom, sestanek pa je bil zaključen s sklepom, da bo stranka pod vodstvom Dušana Puha skušala pripraviti akcijski program najkasneje marca 2001. Drugače nihče ne verjame v ponovitev uspeha na lokalnih volitvah v tistih občinah, kjer je stranka pridobila občinske svetnike leta 1998.

Poštenost

V svojem imenu in v imenu celega uredniškega odbora LISTa ter vseh njegovih sodelavcev izražam zgroženost in ogorčenje zaradi divjaškega napada na novinarja Vojka Petka, ki se je zgodil na predvečer podelitve nagrad zaradi točno takšnega dela, kot ga opravlja on. To dejanje dokazuje, da bodo novinarji v naši demokraciji, ki ima prepogosto obrise anarhije, imeli še veliko dela.

Upam, da to dejanje ne bo vplivalo na korajžo pri drugih, (pre)redkih raziskovalnih novinarjih v Sloveniji, saj v demokraciji novinarstvo ni le poklic, ampak tudi poslanstvo. Novinarji so »psi čuvajci« demokracije. Vojku Petku želimo uspešno okrevanje in še veliko raziskanih nepravilnosti, ujetih v grafične znake in na avtorske pole.

Peter Rezman

Prostovoljno gasilsko društvo Šoštanj - mesto

leto ustanovitve 1879

Člani

V polni dvorani Prostovoljnega gasilskega društva Šoštanj-mesto so se zbrali člani na 122. občnem zboru. Po prisrčnem kulturnem programu, ki ga je izvedla mlada lokoviška pevka Lea Babulč, je predsednik društva Jože Škrbot pozdravil prisotne in predlagal delovno predsedstvo. Vodenje zбора je bilo tudi tokrat v rokah Rudija Imperla, ki je tekoče vodil delo. Poročila so odražala obseg dela, ki ga opravlja to osrednje gasilsko društvo. Nedvomno je največja pridobitev nova avtolestev, ki je končno zamenjala dosedanje lestev Magirus, izdelano leta 1939. Seveda bi bila ta pridobitev brez poslušal lokalne skupnosti, gospodarstva in lastnih prispevkov društva nedosegljiva. Za svoj delež je društvo najelo kredit, ki ga želijo odplačati v naslednjih dveh letih. Za

to obdobje se je društvo odpovedalo vsem investicijam, razen najnujnejšim popravilom tehnike in opreme. Ker bo potrebno varčevanje na vseh nivojih, pričakujejo razumevanje tudi od svojih članov. Da je bila ta pridobitev potrebna in koristna, je poudaril tudi župan Milan Kopusar in izrazil zadovoljstvo nad uspešnim ukrepanjem z lestvijo ob požaru v Gorenju in obratu HTZ v Družmirju. Po daljši odsotnosti so nas tokrat obiskali tudi hrvaški gasilci iz prijateljskega društva Čazma. Predsednik Nikola Bočkor je poudaril pomen dobrih sosedskih odnosov in spregovoril o položaju gasilstva na Hrvaškem in o posledicah vojne. Ker njihovo društvo praznuje v letošnjem letu 130. obletnico dela, pričakujejo in vabijo društvo na svečano skupščino.

Člani operative se lahko ponašajo z doseženimi rezultati na področju izobraževanja, saj so v letu 2000 pridobili kar 9 upravljalcev z motornim čolnom, 7 nosilcev dihalnega aparata, 13 nižjih

gas. častnikov, 10 operaterjev na lestvi, 7 voznikov C kategorije in 2 višja gasilska častnika. Poveljnik Stropnik Leon je prepričan, da bo to pridobljeno znanje koristilo pri preventivnem delu, in povečalo kakovost operativnih posegov, ki se iz leta v leto povečujejo. V preteklem letu so na znak sirene ukrepali 16-krat. Udeležba na tekmovanjih na nivoju Gasilske zveze in izven nje je bila zelo skromna, saj so barve društva častno zastopali le veterani.

Gostje so bili prepričani, da je društvo sposobno tudi temu področju dela nameniti več truda in doseči višjo raven.

Danilo Čebul

Mladinci

Tretji redni občni zbor mladine PGD Šoštanj mesto je bil v soboto, 13. 12. 2001. Mladi gasilci so po

kratkem kulturnem programu izvolili člane delovnega predsedstva in se lotili dnevnega reda. Ugotovili so, da je mladina bolj slabo delovala, kajti imeli so samo pionirje in mladinke. Pionirji so imeli 14, mladinke pa 20 vaj. Udeležili so se sicer tekmovanj, vendar brez vidnih uspehov, zato so si za leto 2001 zadali veliko nalogo. Med njimi: iskanje novih gasilcev s pomočjo osnovnih šol, obnova gasilske opreme in orodja, vaje in aktivnosti, udeležba na tekmovanjih, športni dan ter mladinski izlet. Udeleževali se bodo tudi družabnih iger ter tekmovanj preko mladinske zveze.

Na zboru so tudi podelili priznanja najboljšim mentorjem: Tonetu Mežnarju, Silvu Škrbotu in Vidi Brglez.

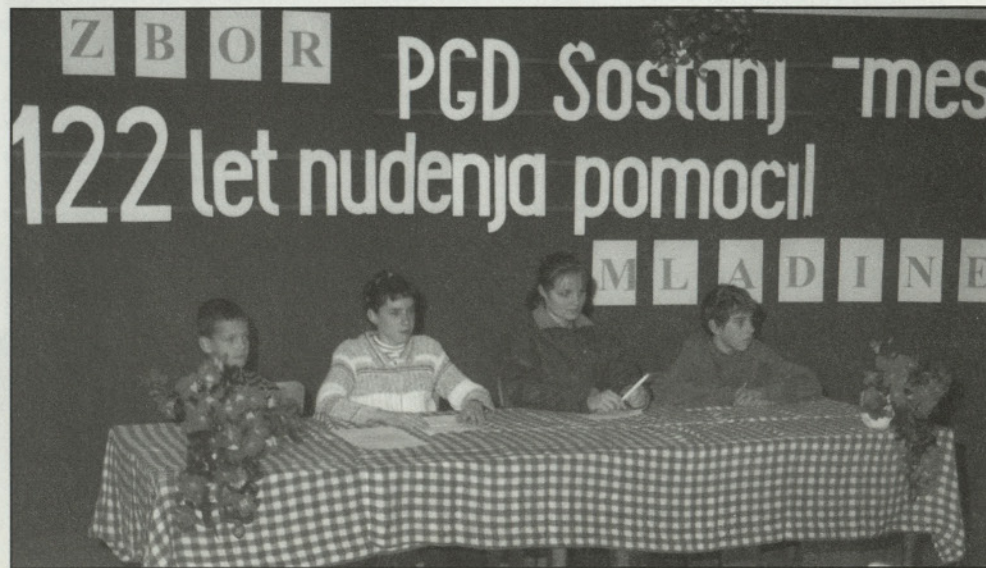
Referent za mladino Justin Hudobreznik je ob tem poudaril pomembnost vzgoje mladih gasilcev in se zahvalil gostom za vzpodbudo.

Milojka Komprej

"Sosedje" so vedno dobrodošli.

Zdravko Kočevar

Vodstvo mladinskega zbora gasilcev.

Zdravko Kočevar

Prostovoljno industrijsko gasilsko društvo Tovarne usnja Šoštanj

leto ustanovitve 1917

Že samo vabilo na redni občni zbor je bilo zgovoren prikaz stanja, v katerem se nahaja to naše 84-letno gasilsko društvo. Prvič v svoji dolgoletni bogati tradiciji so bili prisiljeni organizirati zbor izven prostorov podjetja, ki jih je tudi ustanovilo, tokrat v gostinskem lokalu Kajuhov dom. Vendar je v petek, 9. februarja, kljub vsem težavam, s katerimi se srečujejo, občni zbor potekal delovno z aktivnim iskanjem rešitev in bodrenjem prisotnih gostov. Iz poročil predsednice Marije Lebar in poveljnika Franca Mevca je bilo predstavljeno stanje društva, ki je nastalo po ukinitvi proizvodnje v usnjarni. Gasilski dom ni več ogrevan, zaradi propadanja stavb je ogrožen dostop do objekta, prav tako je v tem trenutku vprašljivo ime tega gasilskega društva, ki ga zaradi nostalgичnega odnosa do preteklosti najraje imenujemo kar Prostovoljno ind. gasilsko društvo Tovarne usnja Šoštanj. Člani društva se zavedajo, da niso več sposobni opravljati operativnih nalog, ki so jih za področje nekdanje tovarne prenesli na mestno gasilsko društvo. Propadajoči objekti in ostanki tehnologije so zaradi trenutnega stanja velika nevarnost za predel mesta,

kar je tudi pokazala občinska vaja v mesecu požarne varnosti. Čeprav se članom društva dviguje starostna doba, se želijo še naprej udeleževati gasilskih tekmovanj, upajo pa tudi na možnost usposobitve enega od dveh gasilskih vozil. Prisotni gostje so podprli optimizem članov društva, ki so se odločili, da ne bodo tako hitro sledili usodi mnogih slovenskih industrijskih društev, ki so se zaradi podobnih težav razpustila. V njihovem prizadevanju jih je podprl tudi župan Milan Kopusar, ki se strinja z odločitvami, sprejetimi na okrogli mizi lanskega oktobra, kjer so spregovorili o položaju in prihodnosti tega društva, prav tako pa jih je seznanil o aktualnostih v odnosu med IU Vrhnika in Občino Šoštanj. Predstavnika GZ Velenje Karel Kožel in Franc Glažer sta podelila priznanja za 30-letno delo v gasilstvu, ki so ga prejeli Komprej Vojko, Komprej Silvo in Costnik Primož. Za 50 let dela pa Dragar Slavko in Slapar Franc. Plaketo veterana sta prejela Evgen Jesih in Blažič Ivan.

Občni zbor je uspešno vodil Lešnik Herman, končal pa se je s pozivom poveljnika po podpori pri izvajanju zastavljenih nalog.

Danilo Čebul

Gasilci TUŠ-a nimajo več svojih prostorov.

Zdravko Kočevar

Prostovoljno gasilsko društvo Lokovica

leto ustanovitve 1908 - v Družmirju

Zadnji v nizu občnih zborov gasilskih društev Občine Šoštanj se je zgodil v Lokovici v soboto, 10. februarja. Po ubranem petju gasilskega pevskega zbora Lokovica je bilo zaupano vodenje 93. zbora Antonu Hudalesu, ki je seznanil prisotne z dnevnim redom in zanj tudi pridobil enoglasno potrditev vseh prisotnih članov. Poročila organov društva so nanizala vsa dogajanja v preteklem letu, ki so jih člani opravili na področju operative, gospodarjenja in ostalih dejavnosti. Polno številna zasedba gostov je pokazala, da društvo dobro deluje in si je v dosedanjem delu pridobilo mnogo prijateljev. Bili so si enotni, da je društvo na pravi poti. Župan Občine Šoštanj je v pozdravnem nagovoru izrazil zadovoljstvo nad stanjem gasilskih društev, ki sodelujejo v sestavi občinskega poveljstva. Poudaril je pomen društev, ki poleg operativne dejavnosti predstavljajo tudi vez med občani. Smatra, da so pričakovanja in potrebe društev in organov vodenja realna, zato se bo še naprej zavzemal za obstoječo obliko vlaganja v sistem varstva pred požari.

Ker se je iztekel mandat organom društva, je delovni predsednik po izglasovani razrešnici staremu upravnemu in nadzornemu odboru podal predlog novega odbora za mandatno obdobje 2001 - 2005. Na javnem glasovanju so bili predlagani kandidati soglasno potrjeni. Tako je na mestu predsednika Boris Lambizer nasledil Emila Juvana, področje operative pa bo še naprej vodil dosednji poveljnik Andrej Jurič.

Na občnem zboru se je v društvo včlanilo 5 članov, tako da jih šteje društvo sedaj 215.

Številčna so bila tudi priznanja za dolgoletno delovanje in priznanja Gasilske zveze, ki sta jih podelila predstavnik GZ Velenje Hriberšek Milena in Verbič Marjan. Najvišje Občinsko priznanje I. stopnje so prejeli: Drev Branko, Ervin Skornšek in Milan Glavnik.

Ob koncu zбора sta predsednik Lambizer in poveljnik Jurič opravila simbolično obdaritev veteranov društva in se zahvalila članom upravnega odbora, ki so vodili društvo v preteklem mandatu.

Danilo Čebul

Lokoviški gasilci skrbijo tudi za prijetna druženja članov.

Prostovoljno gasilsko društvo Topolšica

70 let gasilstva "pod Lomom"

Sedemdesetega rednega letnega občnega zbora PGD Topolšica se je od 111 članov udeležilo 65 gasilk in gasilcev tega društva. Poleg teh so bili na zboru prisotni tudi predstavniki GZ Velenje, Celja, pobratenega društva Podkoren ter predstavniki sosednjih društev ter organizacij. Zbora se je udeležil tudi župan občine Šoštanj in poslanec DZ Milan Kopusar, ki je bil po njegovih besedah prvič v takšni vlogi v sredi topolških gasilcev in se jim je temu primerno zahvalil za vabilo in obljubil sodelovanje.

V delovno predsedstvo so bili izvoljeni Darko Delopst, Franc Hriberšek, Herman Pergovnik ter Brigita Slemenšek. Sledila so poročila predsednika, poveljnika, blagajnika, nadzornega odbora, gasilcev mladincev. Temu je sledila razprava.

Poročilo predsednika Draga Mikuža

V preteklem letu sta gasilske vrste za vedno zapustila Justin Žabkar in Ivan Rožič. Upravni in nadzorni odbor sta imela v preteklem letu 10 sej ter 4 članske sestanke. Realizirali so skoraj vse naloge, ki so si jih zadali v preteklem letu, kar

vključuje: sanacijo stolpa, izdelavo predloga rekonstrukcije obstoječega doma in osnutek novega, udeležbo na zborih ostalih društev, praznovanja obletic, praznovanje jubilejev svojih članov, udeležbo na športnem srečanju, ogled Muzeja premogovništva, udeležbo članic na vseh tekmovanjih, postavitev mlajev, priprava mladinskega tekmovanja za pokal KS Topolšica z veselico, izvedbo občinskega in pokalnega mladinskega tekmovanja s pomočjo GZ Velenje, izlet na Tromejo skupaj s PGD Podkoren in še veliko drugega.

Poročilo poveljnika Andreja Hriberška

PGD Topolšica je opravilo 10 intervencij, v katerih je sodelovalo 105 gasilcev. Opravili so 197 vaj ter se udeležili občinskega tekmovanja, občinskega tekmovanja mladine (tudi organizatorji), državnega tekmovanja v Avstriji, članice so tekmovale v Mariboru...Skupaj so se udeležili 36 različnih tekmovanj in 8-krat dosegli prvo mesto. Trije so uspešno zaključili tečaj za nižjega gasilskega častnika ter 6 za gasilskega častnika.

3130 ur prostovoljnega dela so opravili v požarnih stražah, čiščenju vodnjakov, gasilskih paradah, pogrebih in tako dalje.

Poročilo blagajnika (za Zaliko Mikuž, Darko Delopst)

Stanje na ŽR računu 31. 12. 2000 je 759.060 sit.

Poročilo gasilcev mladincev (gdč. Hudarini)

Gasilci mladinci so poročali s svojega 12. občnega zbora. Iz poročila je razvidno, da so pionirke sodelovale na sedmih tekmovanjih in osvojile sedem pokalov, pionirji pa na šestih in osvojili tri pokale. Mladinke so na šestih tekmovanjih osvojile štiri pokale in zlate medalje, mladinci pa na osmih tekmovanjih šest pokalov. V razpravi so sledili pozdravi gostov in posebne čestitke ustanovnemu članu Martinu Menihu. Predstavniki GZ Velenje Jože Drobež je izrekel posebno pohvalo za odlično izvedbo mladinskega tekmovanja in dodal, da računa na njih tudi letos.

Načrti v letu 2001

Sodelovanje z GZ Velenje, udeležba v akcijah in na tekmovanjih, organizacija občinskega mladinskega tekmovanja, izvedba 4 praktičnih vaj na ogroženih objektih, popravila na gasilskem domu, izvedba praznovanja 70. obletnice društva, aktivnosti za izgradnjo novega doma... Finančni plan se ujema v prihodkih in odhodkih.

Novi člani

V gasilske vrste je na novo vstopilo 15 članov.

Priznanja

Podelili so tudi 2 priznanji GZ za 10 let, 1 za 20 let in 1 za 70 let (Martin Menih), kakor tudi 12 priznanj društva.

Priznanje prve stopnje GZ so prejeli 3 gasilci in priznanje 3. stopnje 5 gasilcev, izpit nižjega častnika pa so v preteklem letu opravili trije topolški gasilci.

Milojka Komprej

Predsedstvo 70-tega občnega zbora Topolščanov.

Zdravko Kočevar

Zbor iz Zavodnej je pel v čast sedemdesetletnici.

Zdravko Kočevar

Prostovoljno gasilsko društvo Gaberke

leto ustanovitve 1932

Zadnjo soboto v januarju so se v prostorih PGD Gaberke zbrali člani domačega društva in številni gostje. Iz pisane družine, v kateri so bili zastopani gasilci iz GZ Velenje, pobratene Zibike in številne krajevne organizacije, je bilo razvidno, da ima društvo veliko prijateljev. Predsednik društva Karel Judež in poveljnik Lampret Bogdan sta podala obširna

poročila o delu društva v preteklem letu. Največji organizacijski zalogaj je bila proslava ob 70. jubileju. Z udeležbo enot so bili zelo zadovoljni, saj se je proslave udeležilo preko 230 gasilcev s 16 vozili. Na ta dan so tudi slovesno predali namenu gasilsko vozilo za prevoz moštva Fiat Ducato, za katerega so sredstva prispevali krajanji in člani domačega društva. Operativno moštvo je poleg udeležbe na inter-

vencijah na področju Gaberk sodelovalo še pri požaru v TU Šoštanj in obratu HTZ. Velik poudarek so namenili preventivnemu delu, saj so se seznanili in pregledali vso hidrantno omrežje in ga vrisali na karto. V pozdravnem nagovoru je v imenu KS

Gaberke spregovoril Pavel Župevc, ki je poudaril pomen gasilstva v kraju. V imenu poveljstva Občine Šoštanj je prisotne pozdravil podpoveljnik Danilo Čebul, ki se je dosedanjemu vodstvu zahvalil za aktivno in tvorno delovanje v sestavi poveljstva Občine Šoštanj. V razpravi je razmišljal tudi o prihodnosti gasilstva v Občini Šoštanj, ki se bo prisiljeno racionalno opremljati in delovati po principu medsebojne odvisnosti. Večji poudarek pa bo poveljstvo namenilo opremljanju za tiste vrste nesreč, ki so specifične za posamezna področja.

Predstavniki GZ Velenje Jože Škrbot in Branko Uranjek sta podelila priznanja za dolgoletno delovanje in občinska priznanja, med katerimi so najvišje - plaketo veterana - prejeli: Bernard Skarlovnik, Kotnik Janez, Gril Farael in Kaš Anton. Ker je bilo leto volitev, so na tem zboru izvolili nov upravni in nadzorni odbor. V prihodnosti bosta še naprej vodila društvo predsednik Karel Judež in poveljnik Bogdan Lampret. Občni zbor in razprave na njem je uspešno vodil in usmerjal Janko Ramšak.

Govori Jože Borovšek, eden "motorjev" gaberskega gasilstva.

Zdravko Kočevar

Danilo Čebul

OBJAVE

Šaleško muzejsko in zgodovinsko društvo bo 15. 3. 2001 v Mestni galeriji Šoštanj pričelo s ciklusom predavanj o zgodovini naše doline.

KUD ravne bo v nedeljo 18. 3. 2001 ob 15 uri v stari šoli pripravil Materinski dan.

Dne 21. 3. 2001 bo v Mestni galeriji Šoštanj otvoritev razstave kiparke Milene Braniselj in slikarja Rudija Skočirja.

Delati tisto, kar rad delaš, pomeni svobodo; delati tisto, kar zmoreš, pomeni srečo.

Dekle, žena, mati - ženska!

List je nekaj žensk, ki živijo in delajo v naši bližini, povabil k razmišljanju o nekaterih, za mesec marec že kar stereotipnih vprašanjih.

Na naše sitnarjenje so se odzvale: **Ida Jelenko**, kmetovalka iz Topolšice, mati petih otrok (in stara mama). **Jožica Kvas**, ki je po poklicu gostinski tehnik in vseskozi dela v gostinstvu. Zadnjih enajst let pa je samostojna podjetnica pri Grebenški v Belih Vodah. Že v rani mladosti se je naučila, da v gostinstvu ni 7 ali 8-urnega delovnega časa, a svoj poklic vseeno opravlja z veseljem. **Mirjam Povh** je diplomirana univerzitetna pravničarka, zaposlena na delovnem mestu direktorice občinske uprave občine Šoštanj. **Emma Zapušek** je vodja orgelskega oddelka Glasbene šole Fran Korun Koželjski Velenje.

Emma Zapušek

Janja Napotnik zase pravi, da je predvsem mamičica treh otrok, ki si najbolj želijo, da jim posveti svoj čas in pozornost. Biti mati, pravi, je odgovorno in utrudljivo delo, vendar stokrat poplačano z radostmi in uspehi, ki jih prinaša.

Vesna Žerjav, po poklicu vzgojiteljica, kar je z veseljem in polno odgovornostjo delala skoraj 24 let. Sedaj je ravnateljica Vrta Šoštanj. Vsem se za njihovo sodelovanje lepo zahvaljuje.

So naše sogovornice poleg svoje službe obremenjene še z gospodinjstvom?

Jožica Kvas: Sem tudi mati in žena, vendar mi gospodinjstvo ne dela težav. Ker je moje delo priprava hrane, že v službi poskrbim tudi za svojo družino. Vsa ostala gospodinjstva dela pa si razdelimo. Sin pridno pospravlja, kadar je doma, možev hobi je itak likanje, pometanje okrog hiše in vzgoja cvetic.

Janja Napotnik: Mnogo lažje bi mi bilo, če ne bi imeli tako dolgih delavnikov. Proste sobote je potrebno velikokrat žrtvovati za gospodinjstva dela, vendar s pomočjo vseh ostalih domačih nekako zmorem.

Ida Jelenko: Glede na to, da je moje delo na kmetiji, je del teh obveznosti tudi gospodinjstvo, kar je zame popolnoma samoumevno.

Vesna Žerjav: Že od nekdaj zelo rada hodim v službo. Imam petčlansko družino. Kljub obilici dela, ki ga taka družina potegne za sabo, ne čutim, da bi bila preobremenjena. Zraven družine in službe sem se vpisala na Visoko strokovno šolo -

Ida Jelenko

smer predšolska. Sedaj sem absolventka in upam, da mi bo uspelo diplomirati do junija. Res pa je, da mi je vseskozi moja družina stala ob strani in me vzpodbujala, ravno tako pa tudi moji sodelavci.

Mirjam Povh: Svoje delo z veseljem opravljam, zato se mi mnogokrat zgodi, da je že tema, ko se odpravljam domov. Gospodinjstvo me ne obremenjuje preveč in ga prilagam svojim potrebam. Moram pa priznati, da še vedno najraje zavijem kar k mami na kosilo. Spoštujem ženske, ki jim današnji tempo življenja in dela uspe uskladiti s tradicionalno vlogo gospodinje.

Znano je, da moški pogosto za enako delo, z enako dolgo delovno dobo in enako izobrazbo zaslužijo več kot ženske.

Ida Jelenko: To se mi ne zdi prav, kajti ženske ravno tako resno jemljejo svoje delo kot moški. Včasih so pri svojem delu celo uspešnejše od njih, saj imajo po naravi več potrpežljivosti in natančnosti.

Mirjam Povh: O nagrajevanju žensk bi rekla le, da je res žalostno, da so za isto delo plačane manj kot moški. Z veseljem pa lahko povem, da so za vsa delovna mesta v občinski upravi Občine Šoštanj določeni količniki glede na stopnjo izobrazbe, zahtevnost delovnega mesta in odgovornosti. Tako je tudi z mojim delovnim mestom in na višino količnika na srečo ne vpliva spol. Iz lastnih izkušenj pa vem, da to ni ravno praksa. Kar pa se tiče mojega poklica, pa lahko rečem, da je dosti manj žensk v odvetniških pisarnah, na sodniških stolčkih, na vodstvenih položajih... kot moških; čeprav je pravnica vsaj dvakrat toliko kot pravnik. Največkrat se zatakne pri iskanju službe, kjer delodajalci raje zaposlijo moške kolege.

Jožica Kvas: Mogoče je tako, vendar za gostinstvo to ne bi trdila. Plačani smo po delu. Zaradi vztrajnosti in pridnosti pa smo ženske pogosto uspešnejše.

Janja Napotnik: Moški so več plačani za svoje delo, ker znajo svoje dosežke bolj prikazati in se z njimi pohvaliti. Ženske se velikokrat ne znajo narediti pomembne, ker mislimo, da so naše delo pač opazili.

Vesna Žerjav: S tem, da moški za enako delo zaslužijo več, se ne strinjam. Sicer o tem le malo vem, vendar mislim, če imata moški in ženska isto izobrazbo in isto delovno mesto in ga oba opravljata z vso odgovornostjo, potem morata imeti tudi

Vesna Žerjav

enak zaslužek. Pri nas v prosveti moški niso bolje plačani od žensk.

Predvsem moški (najraje na kakšni zvoneči funkciji) pogosto tarnajo o padanju rodnosti Slovencev. Drugim zopet se to ne zdi poseben problem. Kaj o tej temi mislite vi?

Vesna Žerjav: Moje mišljenje je, da se vsak odloči, ali bo imel otroka in koliko. Res nas je zelo malo, vendar zato ni kriv le standard. Če si resnično želiš otroka, ga boš imel kljub nizkemu standardu, saj moramo otroku v prvi vrsti nuditi veliko ljubezni, šele potem materialne dobrine. Vem pa tudi to, da si nekatere žene ne upajo zanositi, ker bi zaradi tega izgubile službo, kar pa je nizkotno. Če se ženska odloči za kariero, je ne moreš stimulirati, da naj ima otroka in ostane z njim doma.

Ida Jelenko: Rodnost Slovencev je zelo nizka. Za ohranitev našega naroda in za preprečevanje staranja prebivalstva je potrebno, da bi vsaka Slovenka rodila vsaj tri otroke. Ženske bi se lahko odločale za več otrok, če bi kot matere z otroki imele zagotovljene boljše socialne pogoje.

Mirjam Povh: Vsaka ženska ima pravico, da izbira, če in kdaj bo postala mama. Menim, da je odločitev o številu otrok stvar osebne odločitve. Vem pa, da je lepo imeti sestro (ali brata). V načrtovanje družine pa bi se po mojem mnenju aktivneje lahko vključila država s tem, da "uzakoni" več tolerance delodajalcev do mladih mamic. Moški bi rekli, da smo same krive, da si nakoplujemo toliko dela in odgovornosti - zakaj smo si pa želele biti enakopravne! Sama pa sem v tem obdobju, ko mi delo in izpopolnjevanje na poklicnem področju pomeni največ. Vendar se zavedam, da bi bilo vse znanje in izkušnje, ki si jih nabiram, vredno deliti z družino...

Janja Napotnik: Verjetno bi Slovenke imele več otrok, če bi jim bilo zagotovljeno, da jih bo po porodniškem dopustu čakalo delovno mesto, če bi bili otroški dodatki dovolj visoki in podobno. Imele pa bi jih tudi, če bi materinstvo ne jemalo samo kot breme, ampak kot svoje poslanstvo, ki jim je dano.

Jožica Kvas: Slovenci imamo premalo otrok. Najboljša stimulacija za več otrok bi bil skrb in delaven oče, ki bi bil zmožen preživljati številčno družino. Ženski z več otroki pa naj bi država priznala 10 let delovne dobe in še kakšne olajšave povrh.

Jožica Kvas

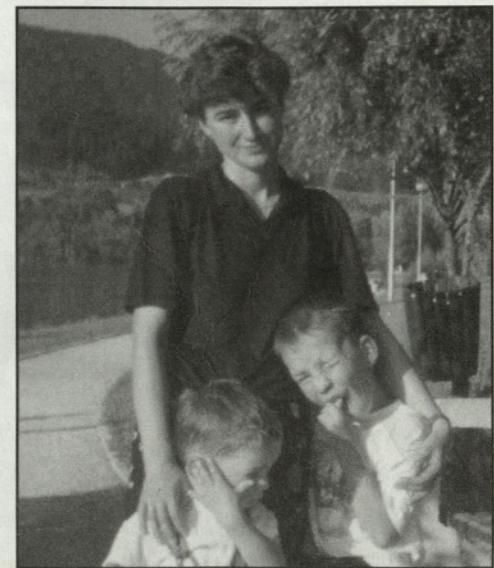
Uspešne ženske v svojem okolju, najpogosteje pri moških, vzbujajo kar nekakšno "strahospoštovanje". A za vsako uspešno osebo, še posebej žensko, se skriva močna volja. Emma Zapušek je naši sodelavki Milojki Komprij zaupala sledeče.

Emma Zapušek: Zdi se mi pomembno, da začnem z mislijo: Delati tisto, kar rad delaš, pomeni svobodo; delati tisto, kar zmoreš, pomeni srečo. Zakaj? Izhajam z izhodišča, da življenje ni lahko. Življenje je težko in če to veš, nisi presenečen nad težavami, na katere naletiš. Življenje pa je tudi lepo. Vsak dan je nov izziv, nova priložnost; srečuješ nove ljudi, ki te bogatijo in ti bogatijo njih. Prav ženske smo posebej obdarjene z zaznavanjem in čutenjem in bi se morale tega zavedati in gojiti ta naravni dar, ki nam je dan. Sama imam enega otroka in ker ga vzgajam sama, se toliko bolj zavedam, kako pomembno delo opravljam. Družina je najpomembnejša celica, v kateri se vzgajajo močne in srečne osebnosti za zdravo družbo. Prepričana sem, da kar daješ, dobivaš nazaj, najprej pa moraš verjeti vase. Življenje je pot, ne cilj. Nenehno potujemo in tako je tudi z menoj. Dosegla sem že kar nekaj ciljev na svoji poti. Postavila sem šolski sistem na nižji in srednji stopnji za orgle, napisala učne načrte in dva učbenika, z učenci sem dosegla 18 državnih in mednarodnih nagrad, organizirala republiške in mednarodne seminarje ter med drugim opravila tudi magisterij. Rada poučujem, rada sem z učenci, od vsega pa sem najraje mama. Materinstvo se mi zdi nekaj tako lepega in enkratnega, da sem na to zelo ponosna. Res smo ženske obremenjene bolj, ampak nič nam ne pomaga, če se smilimo same sebi. Sama doma poprimem tudi

za tako imenovana moška dela, pa se ne pritožujem. V življenju človeka so področja, ki jih želimo uresničiti, med seboj pa niso zamenljiva. Potreba po sočloveku-družini, dajanje in prejemanje ter na drugi strani delo - ustvarjalnost. Premalo se zavedamo, da se je tako kot za poklic treba učiti tudi za življenje. Zelo pomembno je, da ženske vemo, da lahko uresničimo samo sebe z lastno voljo in praviimi cilji.

In kaj so za konec želele sporočiti našim bralkam (in bralcem)?

Janja Napotnik: Vzemimo si čas za naše otroke,

Janja Napotnik

takrat ko nas rabijo in si to želijo. Pozabimo na službo in vse druge skrbi. Poslušajmo jih, igrjamo se z njimi, pojdemo z njimi kam v naravo, kajti čez nekaj let, ko bodo odrasli, nas ne bodo več potrebovali, imeli pa bodo spomin na lepo in srečno otroštvo.

Ida Jelenko: Čestitke vsem materam in ženam. Pri vzgoji otrok čim več srečnih trenutkov, pri čemer naj bo soudeležen tudi oče. Želim, da v prelepi deželi na sončni strani Alp nikoli ne bi zamrl zven slovenske besede.

Jožica Kvas: Iskrene čestitke za praznik in lep pozdrav vsem. In oglasite si pri Grebenški, pa bomo praznovali skupaj.

Vesna Žerjav: Kaj naj rečem? Bodite strpne, samostojne in ne dajte si kratiti svojih pravic. Imejte rade svojo družino in ne bojte se imeti dva ali tri otroke. Otroci so naše največje bogastvo, veselje. Čeprav je včasih težko, se z dobro voljo in veliko optimizma vse obrestuje.

Emma Zapušek: Da ne obstanemo v vsakodnevnem pritoževanju, je zelo pomembna nenehna samozgoja in branje dobre literature. To vsekakor pomaže ženski graditi in bogatiti njen notranji duhovni svet, saj je iskanje nove ženske identitete v tem svetu nujno.

Mirjam Povh: Ženske so mojstrice, ker znajo združiti kariero z materinstvom in jim je treba za to čestitati. Včasih niti ni pomembno, koliko časa imaš za koga, važnejša je kvaliteta odnosov, tako med partnerjema kot med starši in otroki.

Mirjam Povh

Nežka Mlakar

Božičeva mama

Mesec marec je posvečen ženam, pa naj imenujemo praznik dan žena ali meterinski dan, kakor ga pač kdo v svojem srcu čuti.

V mojem dolgem življenju se je ohranila v spominu vrsta likov žena, ki so zvesto služile svoji družini in svoji domovini brez velikih zanosnih besed, tiho, skromno in predano. Taka je bila Božičeva mama.

Prve tedne svojega partizanstva sem preživela pod Dobrčo, kjer je bilo partizansko gibanje zelo živahno. Cesto, ki je vodila ob vznožju gore iz Tržiča do Begunj in naprej na gorenjsko stran, so Nemci imenovali Banditenstrasse in niso je radi prečkali, ker je na teh pohodih izgubilo življenje mnogo nemških vojakov in policistov.

Eden od partizanov, s katerim sem se sestajala, me je pripeljal tisti večer v domačo hišo na večerjo.

Majhna, skromna hišica, prislojena ob vznožju Dobrče, malo nad cesto. Še danes jo vidim: majhna okna, pod njimi pa skladovnica drv za zimo. Nič družinske zemlje ji ni pripadalo, le na zgornjem robu dvorišča se je košatil oreh, last družine. Pri hiše je bilo pet otrok: trije fantje in dve deklici - od dvajsetega leta navzdol. Oče je bil delavec in se je vozil vsako jutro s kolesom na šihit nekam na begunjsko stran. Starejša fanta sta bila partizana, zrelejši obveščevalec, mlajši kurir, drugi še šolarčki. Mama pa drobna, gibčna, skrbna in tiha, delovna kot mravlja. Sprejela me je kot hčerko in skrbela zame ves mesec, ki sem ga preživela pod Dobrčo.

Bunker, v katerega so me pripeljali, je bil le streljaj od hiše, gori v pobočju, v gosto zaraščnem gozdu; prava zemljanka, dobro zamaskirana. V njej sta bila eden nad drugim dva pograda, postlana s senom, da je moglo prenočevati na njih 6 partizanov. Pri lini je stala grobo stesana pisalna miza s pisalnim strojem, kjer sem tipkala poročila. Na kosilo in večerjo sem odhajala k Božičevi mami ali pa mi je prinesel mlajši sin kurir kak prigrizek v bunker. Potem pa se je enkrat pojavil vodja gorenjske obveščevalne službe in mi velel oditi na Koroško, kjer so obveščevalno mrežo šele snovali. Morala sem se posloviti od dobre družine, ki je gostila prenekaterega novince in partizane, ki so se na svojih pohodih tu ustavljali. Božičeva mama, ki me je vzljubila, me je za slovo objela in s solzami v očeh zaželela srečno pot.

Po dolgi, nevarni in naporni poti, v glavnem ponoči, sem se po kurirskih poteh prebila na Koroško, kjer sem pristala nazadnje v Pokrajinski tehniki, nekje pod vrhom Obirja. Po dveh mesecih je prišlo za menoj pismo prijateljice, ki je tedaj partizanila v Dobrči. Novica me je strašno prizadela. Nekdo je izdal bunker, v katerem sem bila, in beli ter nemški policisti so ga s hitro akcijo obkolili in ubili 6 partizanov, med njimi tudi komaj šestnajstletnega kurirja, Božičevega Mirka. Spomin je letel nazaj. Fant je bil pravo nasprotje svojega starejšega brata, ki je bil spričo svoje funkcije vase zagledan in drzen. Mirko je bil pravo jagnje: mehak, čustven, raje pel in komur je mogel, je storil kaj dobrega. Naučil me je pesem Pred mojo kajžico stoji klopca... Potem sva jo gori v bregu skupaj prepevala. Peljal me je do prve javke, ko sem odšla na Koroško, in me ponoči varno prenesel čez Tržiško Bistrico, da mi je ni bilo treba bresti. Kako hudo mora biti domačim, posebno mami, katere naravo je imel. In kdo ve, če niso očeta zaprli! Tudi meni je bilo hudo in misel nanj me je kar naprej obletavala. Toda vojna se je nadaljevala. Spomladi pa mi je eden od partizanov, ki so prišli z našega konca, povedal, da je padel v zasedo tudi starejši Mirkov brat in Nemci so ga ubili blizu domače vasi. Ko bo konec vojne, sem sklenila, obiščem Božičevo mamo, da jo stisnem k sebi namesto sinov, ki ju je izgubila.

Vojna je minila, toda preteklo je nekaj let: šolanje, poklic, službovanje daleč stran, poroka, otroci. toda obljuba, ki sem si jo zadala, me je tiščala. In nekoč, ko sem obiskovala svoje domače v Trziču, sem se odpravila v poldrugo uro oddaljeno vasico k Božičevim - peš.

Po kamnitem dvorišču sem prišla do vhodnih vrat, ki so bila odprta. Pred kuriščem krušne peči v veži je stala Božičeva mama in nekaj nar-

avnavała z burkljami; kazala mi je hrbet.

"Dober dan, mama!"

"O, Anuška!" se je razveselila, vrgla burklje v kot in se obrnila. "Po glasu sem te spoznala!" Objeli sva se.

"Ste kar sami? Tako tiho je vse naokoli."

"Sama!" je vzdihnila. "Pojdiva v hišo."

In sva šli. Potem pa je rekla:

"Za trenutek stopim k sosedu. Nič kave nimam pri hiši, trgovina pa je daleč, pa ti jo moram skuhati!"

"Saj ni treba!" sem jo skušala zadržati.

"O ja, skupaj jo bova pili in se pogovorili. Kar sedi in se spočij." In že je smuknila skozi vrata.

Hiša je bila taka, kot sem jo nosila v spominu, le otroškega živčava ni bilo več. Med oknoma, ki sta gledala na cesto, je stal predalnik, pokrit z vezanim prtom. Na sredi je stal kipec metere božje, pred njim večna lučka na olje. Na steni nad predalnikom so visele tri lepo uokvirjene povečane fotografije; na sredi očetova, na vsaki strani sliki obeh padlih sinov. Na predalniku je stala manjša slika čednega mladega moža, ki se mi je zdel znan, pa vendar nisem vedela, kam bi ga dala. Zroč v ta domači oltarček, sem podoživljala čase, ki so minili.

Božičeva mama se je kmalu vrnila s kuhano kavo. Vsa drobna, zgubana v temnih oblačilih in črnem predpasniku. Sedli sva za mizo, se pomenkovali in pili kavo.

"Kako, da ste ostali čisto sami?"

"Mož je umrl kmalu po vojni. Nekaj let kasneje se je oženil tretji sin in pripeljal k hiši svojo mlado ženo. Dekleti sta si našli šihit v tržiških tovarnah in se preselili v mesto, saj je od tu predaleč, da bi vsak dan hodili peš na delo in nazaj. Hiša pa je tudi premajhna za dve družini; starejša se je namreč tudi omožila in ima že otroka. Dobila je tovarniško stanovanje v Trziču in mlajša je pri njej."

Pomolčala je, jaz pa sem čakala, da zapolni praznino. Potem je vstala, stopila k predalniku in vzela z njega sliko mladega moža.

"Se ga spominjaš?"

"Komaj. Bil je še deček, ko sem prišla k vam."

Vzdihnila je in oči so se ji orosile.

"Ubil se je, ko je plezal na Stol. Najhuje pa mi je, da mi je snaha odpeljala vnučka, na katerega sem bila tako navezana. Odšla je z njim nekam na Primorsko. Mlada je in gotovo si je poiskala novo ljubezen; saj ji ne zamerim, a vnučka silno pogrešam. In tako sem ostala sama s svojimi spomini."

"Pa hčerki, prideta kaj postorit?"

"Prideta. Zdaj ta, zdaj ona, kako nedeljo."

Preživeli sva dve urici v prisrčnem pogovoru in spominih. Ni bila zagrenjena, le vdana v usodo. Ob slovesu mi je porinila v roke veliko papirano vrečko orehov. Branila sem se, a je vztrajala. "Potic ne pečem, saj jih nimam za koga. Toliko partizanov sem nahranila, pa ni nikogar več, ki bi se me spomnil. Le vzemi te orehe, pa speci potico svojim otrokom! Pa še kdaj pridi. Tako si mi polepšala dan..."

Objubila sem ji in obljubo tudi držala.

Pred kakimi tremi leti me je hčerka peljala na pot spominov, po cesti pod Dobrčo, ki so ji Nemci rekli Banditensrasse. Vedela sem, da je Božičeva mama že pred leti umrla. Ustavili sva avto pri najbližjem sosedu in stopili ven. Jasenski dan in prelep pogled na planine. Dežela Krajnska nima lepšga kraja, kot je z okolco ta podoba raja. S pobočij Dobrče ti gledajo naproti vsi vrhovi Kamniških planin, na levem boku Karavanke, na desnem Julijci, v vznožju doline pa polja tja do Ljubljane.

Stopili sva v breg, kjer je stala nekoč preprosta kmečka hiša, vedno polna partizanov. Priženjeni zet se je spustil v gradnjo nove turistične kmetije z mnogimi sobami, opremljenimi s kopalnicami - za bodoče turiste. Vse nama je razkazal. Povprašala sem ga po najmlajši hčeri te družine, Milki. Komaj enajst ali dvanajstletna je bila zaradi svoje mladosti neopažena kurirka. Partizani so ji dali ljubkovalno ime Banditek.

"A Milka? Dolga leta je delala v Nemčiji in si prihranila toliko, da ima zdaj blizu Krajnske Gore dom in v njem gostilno. Posebno tujci jo radi obiskujejo. Pridite k nam na počitnice, ko bomo odprli hišo za goste!" naju je povabil.

Odšli sva po cesti dobrih sto metrov naprej. Ozrla sem se v breg, kamor je vodila peščena pot. Božičeve hiše ni bilo več. Za starim orehom se je dvignila nova stavba, še neometana. Nisem se pozanima, čigava je. Čas riše in briše.

Otroci pišejo mamam

Irena Anželak

Mama

Koliko stane njen pogled?

Koliko je vreden njen nasmeh?

Veliko.

A koliko je vredna ona sama?

Toliko...

Toliko, da se z besedami

ne da opisati,

ne da se z barvami narisati.

Prav potihno mi je prirasla v srce.

Kako? Morda še sama ne ve.

Le zakaj

do nje čutim nekaj,

kar grelo me bo vekomaj?

V svetu je le majhna pika,

a zame je zelo velika.

Ona pozna vse sladke besede,

ob njej se počutiš varnega,

ona deli tople poglede,

ob njej začutiš se stvarnega.

Za vsakega

drugačno melodijo igra

in veš, da dobro te pozna.

Kadar žalostna

je tvoja duša,

kadar misliš,

da več ne zdržiš,

takrat te zbrano poslušaj,

nato pa pove kakšno šalo,

da od smeha kar zardiš.

Zato se včasih vprašaš:

Koliko stane njen pogled?

Koliko je vreden njen nasmeh?

Veliko.

A koliko je vredna ona sama?

Največ!

Saj je vendarle moja mama!

Manja Globačnik

Mamici

Preljuba moja mamica,

nasmehni se mi no,

naj ti praznik okrasim

s to drobno pesmico.

Dam ti še poljubčka dva

na mehka lica tvoja,

ta pesmica naj ti pove,

kako zelo si moja.

Naj sonce pozlati ti dan

v tej radostni pomladi,

iskreno voščimo ti vsi,

ki te imamo radi.

Sandra Čeru

Moja mama

Vsako jutro

v mojo sobo prihiti:

"Si že budna?"

pravi in se nasmeji.

Kot tajnica dela

na OS KDK

in me tako lahko

vedno pod nadzorom ima.

Po navadi je zelo prijazna

in mi veliko pusti,

a če kakšno ušpičim,

se zelo razjezi!

Najbolj "kul" pa je,

ko skupaj nakupujeva,

na veliko se smejeva

in celo mesto prepotujeva.

Rada me ima

in najbolj me pozna;

je vedno nasmejana,

to je MOJA MAMA!

Zdravko Kočevar

Suzana Ramšak.

Mami!

To pesem posvečam mami,

ki me rada ima

in me pred vsemi brani.

Mami!

Kjerkoli na svetu bom jaz,

vedno me spremljal bo

tvoj svetel obraz!

Hvala, ker si mi življenje podarila

ter me vedno bodrila.

Zame si biser

na dnu mojega srca,

ki gori zate, moja draga mamica!

Reči pa drugega ne znam:

RADA TE ZELO IMAM!

Polona Spital

Moja mamica

Moja mamica

je pridna in iskrena,

rada me ima,

tudi če sem lena.

Se smeji mi sladko

tako kot malokdo

in mi je v oporo,

ko mi je hudo.

Pri nalogah mi pomaga,

ko naloga je nadloga,

da skupaj preženeva skrbi,

tako da več jih ni.

Vlasta Žvikart

Ena podoba pregovora

(odlomek)

Ker vendar.

Kadar mačke ni doma, miši plešejo. Kaj pa, če obrnemo vso stvar - narobe? No, da je recimo mačka = podgana in so miši = mačke?! Kaj pa zdaj?! Nu, seveda, pri veliki hitrosti časa za umik resda ni, torej je edina logična norost, ki pride tukaj ven, lahko le - katastrofa! No, vidite, o tem pa vam nenazadnje govorim že ves čas. Mačke so zvite, jasno, pa so seveda podgane še bolj! Vrh vsega pa lahko podgana mlado mačko tudi še zadavi, no, takole, pomalica jo! In kot vidite, tisti požar je bil že od kraja ven neizogiben. Stihijaska zadeva, če hočete... Stvar narave skratka.

Tole s karticami pa. Tudi tole je pomembna reč. Nenazadnje mogoče še pomembnejša, kot bi izgledalo na prvi pogled. Kakorkoli. Vedno sem bila tako prekleto vesela kakihkoli že kartic, razglednic, če hočete, tista prva stran me je predvsem razorožila, kot bi bilo že kar vse spisano tamkaj, veste, pa vem, da je nekakšno otročarsko slepomišljenje vse skupaj; zlasti, če je bila na prvi strani, recimo, kaka neokusna ježevka! (In s temi ježevkami jih imam pa sploh na kupe!) Vsekakor, tukaj pride zraven nekoliko osladnosti. Mora priti. Ker - bolj je bila tista naslovna stran osladna, bolj zadovoljno me je napravila. In predvsem - lepše je konec koncev izpadlo vse skupaj. Zlasti, če je bila v popolnem nasprotju s tistim, kar je pisalo na hrbtne strani. In naš podganji fris. Je seveda pošiljal izredne razglednice! To je bil kar že nekak njegov poklic in, tudi seveda, so bile vse tiste njegove kartoline prekleto osladne. Pojma nimam, od kod jih je jemal; vsekakor so bile zares precej smešne, pa ne le - smešne takole - za običajno birokratsko sodrgo, recimo, če sem malo zlobna, ki je je po svetu dandanes tako ali drugače vse polno, pač pa nekoliko nenavadne tudi za tisto malo manj - navadno. Če razumete, seveda. So bile osladne s tistimi svojimi obrazi (se pravi, prvimi stranmi!), pa slogovno popolnoma druge; se pravi - kar ščemelo me je vseprek, ko sem jih hlastajoč prebirala, po navadi jih je pošiljal (no, meni vsaj!) kar v svežnju po pet skupaj, recimo, tako da sem morala zares že kar sestiti, ko sem se mučila z njih pomeni.

Je pa bilo dejstvo seveda zlasti, da teh pomenov sploh ni bilo, niti jih ni kanilo biti, se pravi, bile so to kartice, ki niso povedale prav ničesar, oziroma - vsaj ničesar zares. In si si moral vse tiste pomene izmisliti sam, če seveda veste, kaj mislim?! Ker - je bil podganji fris v svojem bistvu globoko nerazumljen človek (kako potem pa razumeti kaj tako prisposodbičnega, kot je kaka njegova umotvorna kartolina?!), no, kar je vsekakor še zdaj, si upam trditi, čeprav je minilo že precej časa, odkar...

Globoko nerazumljen, globoko neresen, pa tudi mogoče, če si drznem to vendarle tukaj izreči, tudi - globoko nesrečen.

Vidite, pa smo tam! Ker - ravno zaradi te globoke nesrečnosti je vse skupaj priromalo do sem, torej - tako daleč v prepad, zgrmelo, treščilo in tako naprej, skratka - tako vsaj domnevam, morda, no, morda bom nekoč mislila drugače, pa ne vem, če ravno. Ker - so prvi vtisi in začetni zapopadki po navadi res, kar obvelja potem tudi še čisto pri koncu, četudi so vmes leta in leta, se pravi - leta in leta povsem drugih okusov in upa polnih bogokletstev ali upa praznih bogoljubnosti.

Skratka, še par besed o velecenjenem podganjem frisu, da boste srečni in pa da se ne bi ženske slučajno kakorkoli pritoževale!

Človek kot tak precej kozerske narave v glavnem, po zabavah vsekakor v prvih vrstah, če vam izdelam njega rojstno karto, boste osupnili, koliko ognja ima ta tič od zvezd pridelanega, tudi na moč vranji lasje in ciganski glas, zmuzljivi koraki in pa - vedno vse zasluti že vnaprej, no - takole - skozi sanje, recimo, ali pa tudi ne ravno skozi sanje, v bistvu niti ne vem, kako za hudiča in skozi kaj, ampak, še predobro pa mi je jasno, da te tudi na mah prebere od pet do glave, te

spravi kar hipno v mezinec desne roke. Čisto resno - nekak hipnotizer brez hipnoze. (In pa, kako nemarno vlačijo iz tebe ven vse tvoje tako-simisiš skrivnosti, ki jih tako-si-mislil v življenju ne bo nihče nikoli izvlekel iz tebe!)

On kar vse skratka prebere kot z dlani.

Kar pa nikakor ni prijeten občutek... Vsaj če si ženska, ne. Ali pač. Ali pač ravno zategadelj še bolj...

Skratka, to tista ena podoba. Se pravi, ena izmed prav res številnih podob...

Marjeta Lužnik

Marjeta Manfreda

Pogled skozi okence mačjega doma

Onkraj potoka, sredi gmajne, stoji hiša. Po njej se podnevi in ponoči podijajo mačke. Ja, v njej domujejo in se prekopicujejo. Nekega večera je od silnega hrupa prestrašena miš zbežala s podstrešja omenjenega mačjega domovanja na hišni balkon, steka po trhljih vejah bližnjega posušenega drevesa in se ustavila na eni izmed njih. Iz noči je izbuljenih oči skozi lino švigala s pogledom sem in tja po sobi in z začudenjem opazovala ta večerni direndaj.

Maček Šafu je že najmanj desetič skočil s kuhinjske omare na hladilnik. Miši se je zazdelo, da je gotovo moral prestreči (po do sedaj še nepojasnjenih komunikacijskih zvezah) informacijo o mladostni karieri svojega oboževanega vodje tropa v smučarskih skokih. To je tako močno vzburkalo njegovo mačjo domišljijo in vzbudilo v njem neobvladljivo strast, da poskusi tudi on, maček Šafu, prvič v zgodovini vrste mačk to, kar je bilo še do tega večera rezervirano zgolj za dvonožne goličave poglavarje. "No, vaja dela mojstra," si je najbrž mislil, "skakalnica to res ni, je pa dober zalet za skok na Majdo, hm, ampak Majde ni!"

Pervezni stari pohotnež Murko lovi malega, neoglejenega, z motnjami vida prizadetega mladoletnega muca in vsi se delajo, kot da nič ni.

Sivko je v histeričnem zanosu. Ta častihlepni osvajalec mačjih src je slep in gluha za vse stiske svojega malega nečaka - kaj pa on ve, lahko bo mali skočil skozi okno in odtical novi inkarnaciji naproti. Ja, in na koga bo potem Murko ped-

ofil usmeril svoj libido infantil in agresijo?

Sivko, odet v imitacijo posrebnega gladkega žameta, na odru šmatevžovske Scale (tistim, ki mislijo, da je to miza, pač ni pomoči. Poleg tega jih je treba zapreti v norišnico, da ne bi Sivko podvomil vase in v svoje pevske sposobnosti), v zanosu glada prepeva na ves mijavk in misli, da bo goličavi poglavar zdaj zdaj vstopil skozi vrata, mu čestital za izvrstno interpretacijo Don Carlosa in mu natresel polno skledo mačjega kaviarja, hit te zime, prvič in poslednjič tudi pri nas, zaloge omejene ... Seveda Sivko niti malo ne dvomi, da bo ravno on tisti srečni izbranec, ki mu bo - za življenje izrednih mačk nepogrešljiva - tovarna mačjega kaviarja, nekje na relaciji Maribor - Dunaj, v povračilo za pomanjkanje ljubezni v otroštvu (mati je bila izgnana) in za utrpno lakoto, končno dala to, kar mu pravzaprav pripada: mačji kaviar in čisto nič manj! Piki še ne ve točno, kdo je. Je Piki ali Sivko? Kaj pa če je Murko ali Šafu? Zato vleče iz omare vse posode s pikami, se po hardkor promenadi z njimi čez sobo, v globoki želji po samospoznanju, pikolovsko postavi pred ogledalo in resno motri, zdaj pike na posodah, zdaj bele lise, po svojem kožuščku posejane, se pri tem zmrduje, spakuje, guba čelo in ne ve več točno, kaj naj si o vsem tem sploh misli. Zmeden se prevrne čez rob posode, si pred vznemirjenjem s tačko zakrije oči in v pikčastem loncu zaspi.

Le Piki ni zmeden, zmedena je le miš opazovalka. "Čudni so ti mački," si misli in se že malce utrujena, a po temeljitem premisleku, odpravi na dolgo potovanje v obljubljeni ekosistem, k svoji poljski sorodnici.

Jerica Smolčnik

In bom spet otrok

Spomni se s prsti dotikajo in božajo razpoke našega doma.

Tako ranljivega v tišini, v mraku grozljivega, jokajočega ob koraku, da bolečina kriči.

Le misel se lahko sprehodi po tej praznini. Ve, da ne bo zlomila kljuge na vratih, sesula stekla na oknih in prebudila speče duše.

Kakor senca bom sedla, le za trenutek, na pajčevino, ki ves dom prepleta, in bom spet otrok, objeta od njenih rok.

Katja Rezman

Lastnosti

Nič lepega nimam. Ostale so mi samo besede, te pa bolj. Z žalostjo jih trosim, da pičijo ljubljene. Ne vem naprej. Priklenjena ostajam med vsrticami, ki padajo druga za drugo.

Katja Kočevar

Ni se dan rodil

in rekel:
"Rasti in smej se zanj!"
Niso zvezde v mojih se očeh prižgale in niso rekle:
"Svetimo le zanj!"

Jaz sem se rodila v nek navaden dan in ga dopolnila. Mati me je poljubila:
"Rasti in smej se vanj!"

LITERARNI NATEČAJ

Revija Mentor razpisuje natečaj za 29. srečanje mladih pesnikov in pisateljev iz Slovenije. Sodelujejo lahko avtorji, stari nad 15 let, ki razen v samozaložbi še niso izdali knjige. Svojo literaturo - prozo (do 10 strani), poezijo (do 15 pesmi), ali dramsko besedilo v treh izvodih je poslati do 10. marca 2001 na naslov JSKD (Javni sklad RS za kulturne dejavnosti), Štefanova 5, 1000 Ljubljana. Vsi avtorji bodo povabljeni na enega od šestih medobčinskih srečanj, najboljši pa še na državno srečanje, ki bo oktobra v Murski Soboti. Najboljšemu avtorju bomo natisnili knjižni prvenec, ki bo predstavljen na naslednjem, 30. srečanju leta 2002.

Podrobnejše informacije na telefonskih številkah:

01/24 20 500 ali 01/21 10 516.

Polna dvorana v gasilskem domu Gaberčani imajo radi kulturo

V dvorani gaberškega gasilskega doma je bil 8. februarja ob 15.00 uri v spomin 200-letnice dr. Franceta Prešerna lep, predvsem pa pester program.

Sandra Zajc, Tina in Denis Vrhovnik, Aleš Koželjnik ter Blaž Lukner so nam zelo lepo v odlomkih orisali življenje dr. Franceta, vse od otroških let, kako je živel med brati in sestrami, predvsem pa, kako je moral zelo zgodaj v svet. Zanimivo, ni se rad portretiral. Materi njegovih dveh otrok je izjavil: "Saj imaš mene, kaj ti bo

Mladi vedno razveselijo obiskovalce. Magda Lampret

slika? Če pa to ni dovolj, imaš dva moja otroka." Bilo pa je tudi poudarjeno, da je bil odličnega spomina.

Iz pripovedovanja smo izvedeli, da je bila zanj usodna velikonočna sobota, le-ta dan se je nesrečno zaljubil. Iz vseh teh veselih pa tudi žalostnih trenutkov je črpal snov za svoje večno lepe pesmi. Leta 1848 so prvič izšle njegove Poezije.

Da pa je bilo vzdušje veselejše, je bilo nekaj njegovih pesmi tudi popestrenih.

Sandra Cavnik je ob spremljavi svoje kitare zapela pesem O Vrba, srečna draga vas domača. Pesem Bliža se železna cesta sta ob spremljavi klarinetista Nejca Župevca prav prisrčno zapela Domen Čas ter Darja Kotnik, Darja pa nas je razveselila še s ih pesmijo Luna sije, kladvo bije.

Kot gosta sta nastopala tolkalista Damjan Tamše in Tomaž Lojen.

Poleg resnih del sta izvedla precej humorističnih, pri teh smo se nasmejali do solz.

Nekaj posebnega pa je bila kiparska razstava Ljubomirja Melanška, ki jemlje motive za svoja dela iz narave, človeške in živalske telesnosti. Obiskovalci so si z zanimanjem ogledali njegova dela.

Tako je bil praznični program obogaten tudi z umetniškimi delom.

Vsa zahvala za pripravo tako pestrega programa pa gre učiteljicama Mateji Kopusar in Martini Plaznik, seveda pa tudi predsedniku Kulturnice Dragu Rezmanu, ki se nam je ob koncu zahvalil za številčen obisk.

Magda Lampret

Ivan Kolar v Mestni galeriji Šoštanj

V četrtek, 15. februarja, je bila v Mestni galeriji Šoštanj svečana otvoritev likovnih del slikarja Ivana Kolarja.

Otvoritve se je poleg župana občine in poslanca Milana Kopusarja ter župana občine Velenje

Slikar Ivan Kolar in pr. DŠL Srečko Meh. Zdravko Kočevar

Srečka Meha udeležil tudi avtorjev prvi mentor Lojze Zavelovšek. Tudi številni drugi gostje so s svojo udeležbo potrdili slikarjevo prepoznavnost v tem prostoru.

Strokovno oceno je podala prof. Milena Koren Božiček, razstavo, ki je sestavljena iz dveh delov "med realnostjo in irealnostjo" pa je odprl župan občine. Mag. Ivan Kolar se je zahvalil gostom in prijateljem pa tudi organizatorju razstave - Občini Šoštanj.

Magda Lampret

Šoštanjski Combo band Kdo pa so ti fantje?

Kdor je bil na Božično-novoletnem koncertu, ki ga je Pihalni orkester Zarja zaradi velikega zanimanja priredil v decembru in januarju, prav gotovo ni prezrl nastopa fantov, ki so poslušalce presenetili z malo drugačno glasbo, kot smo jo sicer navajeni. Čeprav delujejo v okviru Zarje, so vendarle nastopali samostojno in pod svojim imenom. Že samo ime "Combo band", ki so si ga fantje nadel in pomeni majhno skupino ali mali bend, zgovorno nakazuje velikost njihove zasedbe, ki naj bi ne presejala 12 glasbenikov, njihova glasba pa je inačica nam dobro znanega Privškovega Big banda. Novost torej v Šoštanju in najbrž ne samo tu. Res pa je, da ta novost ni čisto nova, kajti podobno zasedbo sta pred leti v Šoštanju vodila Silvo Tamše in Branko Škruba.

Kdo so in zakaj so se lotili take zvrsti in načina igranja. Fantje so v glavnem vsi člani Pihalnega orkestra Zarja, idejni vodja pa je Vlado Dobnik, ki ga sicer dobro poznamo tudi iz ansambla Vesna. Ta je svojo idejo o igranju jaza in swinga že dolgo premleval in jo tudi glasno izrekal. Stvar je bila zrela ko so septembra dobili pri Vladotu: Draško Draškovič, Andrej Hudobreznik, Jelka Urška Kolenc, Toni Miklavc, Beno Supovec, Bojan Škruba, Miran Šumečnik, Rudi Vrčkovnik in Janko Zacirkovnik, ter poskusili. Privškove note je prispeval Beno Supovec, ki se je že prej poskušal s to

zvrstjo godbe. Vaje so stekle in fantje so v dveh mesecih naštudirali deset skladb, s katerimi so se predstavili domači publiki. Uspešno, kot je bilo videti v odzivu poslušalcev na že omenjenem koncertu, na katerem je band ponudil še poslastico; pevca nekdanje skupine Šank rock, Matjaža Jelena.

Začetek je torej uspešen in člani Combo banda sili k nadaljevanju. Kakšno bo je odvisno od več dejavnikov. Zaenkrat so fantje veseli, da je v pihalnem orkestru poslušal za njihovo igranje in da jim tudi predsednik orkestra zarja Matjaž Natek stoji ob strani. Še naprej upajo, da bo tako, čeprav bo verjetno razvijanje njihove skupine prineslo spremembe.

Nastopali so tudi na prireditvi Kdor poje rad ostaja mlad in v Topolšici, zdaj pa pripravljajo samostojni koncert z gosti. Računajo, da bi se to zgodilo že marca, zato jih čaka še veliko trdega dela. Svoje nastope želijo popestriti s pevci in računajo na pomoč Matjaža Jelena, in drugih, ki bi se odzvali njihovemu vabilu. Seveda pa bi radi prodrli na čim več področij, saj je njihova glasba primerna tako za poslušanje kot za ples.

Veliko načrtov torej in idej in dobre muzike, ki zagotavlja uspeh. Fantje so že pravi za to.

Milojka Kompelj

Matjaž Jelen: "New York, New York!"

Dan odprtih vrat OŠ Karla destavnika Kajuha

Praznični februar

Februar - najkrajši mesec v letu, a hkrati tako bogat s prazničnimi in spominskimi dnevi.

Zato smo se učenci in delavci Kajuhe šole odločili, da prav v tem mesecu odpremo vrata staršem in drugim gostom ter jim predstavimo praznični februar. Že nekaj mesecev pred dnevom odprtih vrat so zaživele na šoli dejavnosti različnih vsebin in oblik. Odločiti se je bilo treba le, kateri od petih prazničnih dni v februarju bi predstavili. Naj vas spomnimo: 2. februar - svečnica, 8. februar - Prešernov dan, 14. februar - valentinovo, 22. februar - smrti dan Kajuha, 27. februar - pust.

Tako so se 5. februarja odprla vrata kulturnega doma in učenci so skozi besedo, glasbo, ilustracijo in izdelke različnih materialov (tudi slastne jedi in napitke) predstavili praznični februar. V avli doma je goste pozdravila razstava na to temo, miza, polna okusnih dobrot, obiskovalce pa je čakal tudi čisto pravi šolaki časopis PRAZNIČNI FEBRUAR, ki je s svojo temo lepo dopolnjeval program v dvorani.

O svečnici še starejši nismo vedeli prav veliko, zato je bilo prijetno prislunhiti nekdanjim običajem in pregovorom, povezanim s tem praznikom. S tem so nas seznanili učenci 7. razreda in podružnice v Topolšici.

Prešernov dan - slovenski kulturni praznik smo počastili s himno, nato pa smo prislunhili nekaterim utrinkom iz Prešernovega življenja. Spomnili smo se velikega pesnika - prijatelja otrok, doktorja "fig - fig" ter njegove Od železne ceste, ki sta nam jo priklicala v spomin tretješolca. Ljubezen in dvom sta bili pogosti temi Prešernovih pesmi, prav tako pa je tudi sedmošolka upesnila to čustvo. Pred nami je na odru zaživele Urška iz Povodnega moža - prevzetno dekle, ki je bila za svoje obnašanje tudi kaznovana. Da pa take "Urške" še dandanes živijo, so mladi igralci iz 7. in 8. razreda dokazali s prizorom iz sodobnega najstniškega življenja. Te Urške ni odpeljal povodni mož, ampak je zaradi prevzetnosti izgubila vse prijatelje.

Valentinovo je primeren dan, da svojemu izbrancu poveš, kaj čutiš; če pa ga še nimaš, smo dobili koristen nasvet sedmošolke, kako osvojiš fanta. Nekaj prisrčnih Valentinovih verzov, ki si jih je vredno zapomniti, so nam povedali tretješolci, ki so tudi zapeli. Kako je s poljubi, ki niso vedno dobrodošli, so nas poučili drugošolci. Od njih smo izvedeli tudi nekaj zanimivih misli o rožah. Prav pa je, da znamo tudi v angleščini koga osvojiti, šestošolci so namreč v ta namen natresli kup

angleških Valentinovih verzov. Prav poseben vpliv ima valentinovo na četrtošolce, ki temu prazniku na čast kujeje verze. Zaljubljenost, prijateljstvo pa ob igranju na instrument, kakršen so citre, še bolj zaživi.

Ponosni smo, da smo kajuhovci, so v en glas povedali učenci podružnične šole Zavodnje. Učenci 4. razreda so ob klavirski spremljavi oživili spomin na Kajuha in njegovo pesem Kje si, mati. Slišali smo tudi, kaj je svoji vnučinki povedal Kajuhovalc iz tistih let. Izrazni ples in razmišljanja osmošolcev o smislu življenja ob Kajuhovalci Drobna so zaključili to temo.

Pust, pust krivih ust - praznik vseh, ki so željni norčij. Učenci so na to temo pisali pesmice, prvošolci so šli v šolo za klovne, otroški pevski zborček pa je ob spremljavi instrumentov naših šestošolcev zapel venček pustnih viž. Dva klovna, pravzaprav klovnesi iz 6. razreda

Veste koliko praznikov je bilo februarja? Zdravko Kočevar

sta s premeti in drugimi norčijami vabila smeh na usta gledalcev. Osmošolci so "v živo" namaskirali veselega in žalostnega klovna ter nas naučili marsikaj o maskiranju. Petošolci so prikazali, kako pust praznujejo v Angliji (seveda je tam običaj precej drugačen kot pri nas). Za veder zaključek pa so poskrbele štiri osmošolke z živahno plesno točko.

Program sta povezovala in se aktivno vključevala v dogajanje na odru dva osmošolca.

Ura in pol prijetnega in pestrega programa je učence, starše in druge goste popeljala v praznični februar in tako obeležila tudi slovenski kulturni praznik. Učenci so s svojo ustvarjalnostjo in resnim pristopom k projektu dokazali, da jim tudi naša kulturna preteklost nekaj pomeni.

Jožica Andrej

V Ravnah ni hiše brez harmonike

Kultura v Ravnah

Tudi v Ravnah smo dostojno obeležili slovenski kulturni praznik. Letos, ko je 200. obletnica Prešernovega rojstva, je bilo na kulturni dan okrog in okrog polno vabljivih kulturnih dogodkov. Tudi to je bil razlog, da smo mi proslavo pripravili dan prej, v sredo, 7. februarja.

Ura je bila ravno pravšnja, četrta popoldne. Delavci do takrat večinoma že izprežejo, kmetje so še urico, dve prosti, preden se lotijo vsakodnevnih večernih opravkov po štalah. In kaj je lepšega, kot sedeti pod oder, čeravno vsi stoli v stari ravenski šoli že zdavnaj škripljejo vsak svojo pesem, zadnjo steno odra pa je pred kratkim polepšal lokalni slikar Presnic.

Program je bil v svoji preprostosti prisrčen, kot ga člani kulturno-umetniškega društva znajo pripraviti ob vsaki priložnosti.

Moški pevski zbor je dvorano napolnil z mило zvonečimi slovenskimi pesmimi, ki se jih človek nikoli ne naveliča. Kratek recital je bil več kot samo naštevanje suhoparnih podatkov o Prešernu. Ko so na oder pridrobendljali šolarčki naše podružnične šole, smo vedeli, da bo spet tako, kot je vselej, dopadljivo, prisrčno, neizumetničeno. Tako kot jih vedno nauči učiteljica Danijela. Nastopa vsak učenec, brez razlik, ta bolj, oni manj nadarjeni, vsi pa čedni in ponosni, da že dajejo svoj delček h kulturnemu utripu kraja.

Pravijo, da v Ravnah skoraj ni hiše brez harmonike. Skorajda bi človek verjel. Mladi harmonikaši so uredili nekaj domačih, da je zadonelo še ven na dvorišče. Skratka, delamo z roko v roki, vse z malo ali nič denarja, a z ljubeznijo in predanostjo. Kulturni dan je minil. Mogoče je dosegel svoj namen, morda ne. Vsaj tu pa tam je kdo šel vase, pomislil na to, koliko kulture še premoremo v šoli, na delovnem mestu, v gostilni, v avtobusu.... Koliko je znamo dati našim nadebudnežem, ki tako željno vsrkavajo zglede odraslih. In mlado drevesce raste točno tako, kot ga privežeš. Ne glede na to, v katero smer piha - jo vsi vetrovi....

Marjana Kotnik

Ciklus predavanj Zgodovina mesta Šoštanj in njegove okolice

Leta 1998 je Občina Šoštanj uresničila enega od projektov, pomembnih za poznavanje preteklosti in zato tudi razumevanje sedanosti: izdala je Franca Hribernika zgodovino mesta Šoštanj. Le redko katero slovensko mesto se lahko pohvali, da premore tako kvalitetno zgodovinsko sliko svojega kraja. Kljub temu pa je to vendarle tekst, ki je nastal pred več kot sedemdesetimi leti ter je seveda temu primerno v posameznih segmentih zastarel. Ob pisanju spremne besede k omenjeni knjigi sem opozoril na posamezne ključne pomanjkljivosti knjige, ki pa jih je bilo moč v spremni besedi le delno popraviti.

Ko je sosednja občina Velenje leto kasneje podprla izdajo knjige o "svoji" zgodovini ter so bili v knjigi "Velenje. Razprave o zgodovini mesta in okolice." predstavljeni novejši zgodovinski podatki, ki na novo razlagajo marsikatero vprašanje iz preteklosti Šaleške doline, se je še toliko bolj pokazala potreba po novi redakciji zgodovine zahodnega dela doline. Šaleško muzejsko in zgodovinsko društvo, katerega člani so bili glavni sodelavci pri pripravi velenjske knjige, so pripravili v letih 1999 in 2000 ciklus predavanj, na katerih so predstavili sami in njihovi strokovni sodelavci posamezna poglavja iz velenjske preteklosti. Predavanja so doživela tako pozitiven sprejem pri zainteresiranem poslušalstvu, da smo se jih odločili ponoviti tudi v letošnjem letu in pritegniti še druge predavatelje. Ta uspeh pa nas je vzbudil tudi k resnemu razmišljanju, da poskusimo organizirati podoben ciklus tudi v Šoštanju ter na ta način zastavimo prve korake k poglobljenemu poznavanju preteklosti našega mesta.

V sodelovanju z Občino Šoštanj in uredništvom šoštanjkega Lista tako najjavljamo ciklus predavanj, ki bodo vsak drugi četrtek v mesecu ob 18. uri v prostorih šoštanjke mestne galerije. Začasni seznam predavateljev in predavanj:

Tone Ravnikar: Šoštanj. Izvor kraja in imena. (O najstarejši zgodovini mesta.) **Danijela Brišnik:** Arheološka slika zahodnega dela Šaleške doline. **Jože Hudaes:** Poklicna in socialna struktura Šoštantja (Šoštanj v 18. in 19. stoletju). **Aleksander Videčnik:** Hranilništvo v Šoštanju. **Milan Ževart:** Deklaracijsko obdobje na šoštanjskem območju in prevratni dnevi v Šoštanju. **Milan Ževart:** Šoštanj in njegovo območje v letih 1941-1945.

Prvo predavanje: **Tone Ravnikar, Zakaj je Šoštanj ime Šoštanj** bo (izjemoma) tretji četrtek v marcu, to je **15. marca ob 18. uri v Mestni galeriji.**

Na predavanja ste vljudno vabljeni vsi, ki imate radi Šoštanj, zgodovino, sedanost in prihodnost kraja in občine. O vseh podrobnostih in možnih spremembah pa vas bomo seveda obveščali v Listu.

Tone Ravnikar

Pa pride policaj ... pa kaj

Dne 1.2.2001 je ob 9.35 uri na PP Velenje poklical občan M. B. ter naznanil, da mu je neznan storilec prerezal pnevmatike na dveh tovornih vozilih, ki ju je imel parkirana **pred Termoelektrarno Šoštanj**.

Sledi nadaljnje zbiranje obvestil in kazenska ovadba na ODT Velenje zoper neznanega storilca zaradi suma storitve kaznivega dejanja poškodovanja tuje lastnine.

Dne 4.2.2001 je ob 07.40 uri na PP Velenje poklical občan R. U., ki je naznanil, da mu je neznan storilec preko noči odtujil obe reg. tablici z osebnega avtomobila, ki ga je imel parkiranega na **Cesti Lole Ribaja v Šoštanju**. Sledi zbiranje obvestil in kazenska ovadba na ODT Velenje zoper neznanega storilca zaradi suma storitve kaznivega dejanja tatvine.

Dne 5. 2. 2001 je v naselju Topolšica prišlo do prometne nesreče.

Voznik osebnega avtomobila H.P. je zaradi neprimerne hitrosti trčil v leseno ograjo, last R.S. Zoper H.P. sledi predlog za uvedbo postopka pri SP Velenje.

Dne 8.2. 2001 se je v Skornem pri Šoštanju pripetila prometna nesreča.

Voznik osebnega avtomobila Ž.T. je zaradi neprimerne hitrosti izgubil nadzor nad vozilom in zapeljal s ceste. Pri tem se je z vozilom večkrat prevrnil. Hudo poškodovanega so delavci ZD Velenja odpeljali v Splošno bolnišnico Celje. Dobil je hude telesne poškodbe. Zoper Ž.T. sledi predlog za uvedbo postopka pri SP Velenje.

Dne 10.2.2001 je v Topolšici 185 zagorela starejša hiša.

Do požara je prišlo zaradi dotrajanega dimnika. Ogenj so pogasili gasilci.

Dne 12.2.2001 je v Topolšici pri gostišču Pirnat prišlo do prometne nesreče.

V nesreči sta bila udeležena voznik osebnega avtomobila Š.D. in voznik osebnega avtomobila G.H. Vozniku Š.D. je bil izdan plačilni nalog zaradi vožnje z vozilom po levi strani vozišča. Vozniku G.H. pa je bil izdan plačilni nalog zaradi vožnje vozila po poteku veljavnosti prometnega dovoljenja in predlog za uvedbo postopka pri SP Velenje zaradi vožnje brez ustreznega izpita za vožnjo osebnega avtomobila.

Dne 13. 2. 2001 je ob 15.15 uri na PP Velenje poklical gasilec GD Gaberke in naznanil, da je v **Gaberkah zagorel osebni avtomobil**.

V naselju Gaberke je zaradi kratkega stika na osebnem avtomobilu, last občanke P. M., zagorel motor. Ogenj so pogasili gasilci GD Gaberke.

Dne 14.2.2001 je v naselju Šoštanj pri trgovini **Martin** prišlo do prometne nesreče.

V prometni nesreči sta bila udeležena voznica osebnega avtomobila M. S. in voznik osebnega avtomobila Ž.F. Voznici M. S. je bil izdan plačilni nalog zaradi neupoštevanja prometnega znaka.

NAŠI OBČANI

SMRTI

V času od 23.1. do 15.2. so umrli: Pavla LOČAN, Topolšica 39; Frančiška BOŽIČ, Lokovica 122; Ivana POPRASK, Topolšica 138:

POROKA

V času od 23.1. do 15.2. so se poročili: Jože GORŠEK, Ravne 112 in Jolanda JAN, Škale 139.

50 let skupnega zakonskega življenja sta praznovala zakonca Bela in Gabriela Krenos iz Šoštanja, Kajuhova c št. 3.

KRSTI

Aljaž, Aljoša, Lara, Manca.

O zimovanju

V prijetnem vzdušju in v pričakovanju zimovanja smo se taborniki iz Rodu Topli vrelec iz Topolšice in Šoštanja odpravili na zimovanje na Paški kozjak. Zimovali smo na koči na vrhu Kozjaka. Koča sprejme približno 50 ljudi in taborniki smo kočo čisto napolnili.

Potem, ko smo se spoznali s svojimi novimi bivališči in med sabo, nas je že čakala večerja, ki so jo eni bolj drugi pa manj vneto pričakovali (sladkarije!). Siti smo se odpravili na prvo etapo diatlona - nočni pohod - zmagovalci DŽEKSON TELEBAJSKI. Noč je bila za mnoge prekratka.

Jutro. Zajtrk je še preostale zaspance hitro pripravil za nove podvige. Na sporedu so bile igre na snegu, ki ga je bilo na Kozjaku dobrih deset centimetrov. Ravno prav za dričanje z žakli in gumi. Za bunggie-šlaufing (taborniška različica bunggie-jumpinga na snegu) pa je bilo žal malo premalo snega. Izvedli smo še drugi del diatlona, hitrostno dričanje (no, kdo prej pride dol s hriba). Pravil ni bilo!

Po kosilu smo ocenjevali sobe. Težko je bilo ločiti katera je boljša - vodniška seveda. Ostale sobe se niso strinjale, ko so videle kakšen nered je v vodniški sobi. Za ponovno ocenjevanje so morali zbrati 50 podpisov. Ostale sobe so skupaj štejele 41 članov. Nemogoča naloga? Zbrali so jih 61. Podpise so zbirali tudi od mimooidočih planincev. Vodniška soba je bila potem slabše ocenjena in vodniki so morali sobo ponovno pospraviti. Kazen mora biti!!

Sledila je snežna bitka. Vikingi so ugrabili našo vrho Mirjam, hčer Ledenituja. Številčnejši, a po letih malo manj izkušeni Eskimi pa so priskočili na pomoč. Snežna trdnjava Vikingov je kmalu padla. Mirjam, ki se je v vročini bitke nekako izgubila, pa smo na koncu le našli. Zmaga je bila popolna.

Spet smo v koči, kjer si grejemo bojna oblačila in bojne naprave (roke). Topel čaj hitro pogreje, večerja pa nadomesti izgubljeno energijo. Večer je bil čas, da kaznujemo Vikinge. Šibe in sneg sta opravila svoje. Potem pa še 100krat po strmemu hribu. Nasmejali smo se vicem in foram. ("Razlika med vicem in foro je v tem, da se vicu smejiš, foro si moreš pa "gor pridit" !" hmmm...). Krstili smo tudi tiste, ki so bili prvič na zimovanju. Spet sneg. Mlajši so ga dobili le malo po razgretih ličkah, starejši pa so obraze pogumno namakali v vrečo s snegom. Podelili smo še nagrade za diatlona in turnir v namiznem nogometu. (Zmagovalca Tamše Jure in Dobrovnik Špela). Sedaj pa spat. Neeeeee!! Še malo polke? V zgornjih postorih (soba 3. razredov) je bila prava plesna veselica s pravimi harmonikaši. Sedaj pa res spat!

Jutro je bilo hitro tukaj, avtobus, s katerim nas je podjetje APS velikodokošno pripeljalo gor in nazaj pa tudi. Adijo Paški Kozjak, nasvidenje naslednje leto z morda še malo več snega.

taborniki rod Topli vrelec

Zimovanje: Letos je daleč do snega.

Poročilo z občnega zbora TD Skorno

Leto je za nami

Ob prehodu v tretje tisočletje poskušamo biti optimisti, za nami so stvari, ki se jih ne bi radi spominjali, pred nami pa so želje za lepšo prihodnost. Člani TD Skorno smo ob koncu januarja imeli letni občni zbor, na katerega smo povabili razen članov še predstavnik Občine Šoštanj g. župana Milana Kopušarja, predsednika KS dr. Pirtovška, predsednika ZB območne organizacije in predstavnike TZO Šoštanj ter predstavnike drugih TD. Predstavili smo jim delo v preteklem letu, probleme in tudi finančno stanje. S skupnimi močmi smo uresničili cilje v letu 2000.

Za leto 2001 pa si želimo še boljše sodelovanje med društvi, zakaj zastavljene projekte, ki so širšega pomena, bo potrebno usklajevati tudi po finančni plati. Predstavniki TZO Šoštanj so si za to leto dobro zastavili pravila o razporejanju sredstev. Velika želja članov TD je, da bi v naši bližnji prihodnosti dobili prostore, v katerih bi se lahko odvijale aktivnosti. Za sodelovanje v preteklem letu bi se še enkrat zahvalil vsem predstavnikom za sodelovanje in podporo pri uresničevanju zastavljenih ciljev. Lastnikom kmečkega turizma ga. Mileni in g. Tinu pa za razumevanje, da lahko za aktivnosti društva uporabljamo njihove prostore.

Franc Skornšek

Tretji občni zbor Mladinskega društva Gaberke

V soboto, 3. 2. 2001, so ob 19.00 imeli v prostorih gasilskega doma mladinci svoj tretji občni zbor. Tudi letos so povabili kot goste predstavnike ostalih gaberških dejavnosti, med slednjimi pa je bil seveda sam župan šoštanske občine Milan Kopušar. Prisotnih je bilo 67 starih članov, v svojo sredo pa so sprejeli še 12 novih članov. Slednji so morali ob sprejemu prestat obvezni krst, tu pa seveda ni manjkalo smeha in dobre volje.

Novost letošnjega občnega zbora je, da so si za leto 2001 zadali dosti večji plan, za katerega pa upajo, da bo v celoti izpolnjen, saj so gaberški mladinci in mladinke polni delovnega elana, pa naj bodo to študentje, kmečki sinovi ali pa delavci. In tako so se po končanem uradnem delu zasluženo povesečili še v nočne ure.

Magda Lampret

Prometni kotiček

Matjaž Cesar

Kot je bilo obljubljeno v prejšnji številki našega časopisa, držim besedo in odpiram prvo točko. Z Vami želim razpravljati o državni cesti skozi občino Šoštanj. Besedi državna cesta zvenita zelo pomembno, morda celo bogato. Vendar trenutno stanje tega vozišča ne pomeni nobenega od teh dveh pojmov. Ponuja pa nam možnost zelo neudobnega in na nekaj mestih celo nevarnega prehoda v svet. Je pa to edina dokaj hitra povezava - kot glavna žila v človekovem telesu. Brez nje ne moremo živeti.

Prične se na velikem križišču, kjer se cesta iz smeri Šoštanja priključi na cesto v smeri Velenje - Mozirje. V vsej svoji dolžini po naši občini je asfaltirana, razen na zadnjih štirih kilometrih skozi zaselek Šentvid. Njena trasa poteka od prvotno omenjenega velikega križišča ob reki Paki mimo premogovnika, kjer je tudi edino semaforizirano križišče na njej in nato preko nezavarovanega industrijskega železniškega tira, mimo termoelektrane, kjer takoj po vstopu v mesto Šoštanj zavije v desno preko mostu čez reko Pako, gre mimo avtobusne postaje do ostrega ovinka pri glavnem mostu in ponovno zavije v desno proti prehodu, kjer na svoji poti drugič prečka železniško progo. Nato se njena pot nadaljuje mimo osnovne šole, otroškega vrtca in na mostu čez potok

Bečovnica zapusti Šoštanj. Dalje teče skozi križišče, kjer se nanjo priključi cesta iz Raven in Gaberk. Takoj za tem križiščem se vzpne v prvi klanec in prispe do športnega letališča v zaselku Lajše. V tem zaselku se kot stranska cesta sreča s cesto Ravne - Topolšica in v dolžini cca. 250 metrov teče po njej. Po križišču proti Topolšici se prične njen dolgi in strmi vzpon z nadmorske višine okoli 330 metrov do zavidljivih 1080 metrov na Slemenu. V najbolj strmih klancih poteka skozi vas Zavodnje in že omenjeni zaselek Šentvid. Konča pa se na Slemenu, kjer preide v sosednjo občino Črna na Koroškem.

Na svoji poti teče preko dveh velikih betonskih in dveh majhnih lesenih mostov. Njena največja širina s kolesarsko potjo vred je 10 metrov. Na tej relaciji izgleda kot dokaj dostojno asfaltirano vozišče. Najmanjša širina je 4 metre. Na žalost pa je na tem mestu še vedno v obliki, ki je le malo boljša od kolovoza.

Na njej lahko naštejemo približno tri črne točke in sedem kritičnih točk. Pod črne točke štejem mesta, kjer je do sedaj že prišlo do večjega števila prometnih nesreč s kar mnogo poškodovanimi in na žalost tudi nekaj mrtvimi udeleženci v prometu. Kot kritične točke pa ocenjujem tista mesta, ki jih udeleženci v prometu

večinoma sploh ne zaznavamo ali pa jih podcenjujemo.

Prva in najbolj črna točka je veliko križišče, kjer se križajo ceste iz smeri Velenja, Mozirja in Šoštanja. Zakaj menim, da je to najnevarnejša črna točka? Zato, ker je do sedaj pobrala visok krvni davek. Druga črna točka je dolgi ovinek in nezavarovan železniški tir pri termoelektrani. Tretja in zelo dolga črna točka pa je celotno vozišče od križišča pri otroškem vrtcu in nato do konca mesta Šoštanj na Koroški cesti.

Kritične točke pa so: priključek stranske ceste z mostom čez reko Pako pri bivšem EFE-ju, križišče pri bazenu, ostri desni ovinek pri glavnem mostu v mestu (bivša trgovina Najemo se), zavarovani železniški prehod, križišče pri otroškem vrtcu, ovinek s križiščem, kjer se na našo cesto priključi stranska cesta iz Raven in Gaberk, ter vozišče samo, ki se močno zožano nadaljuje skozi zaselek Lajše in dalje proti vasi Zavodnje, pa na mnogih mestih vseeno nima bočne varnostne ograje kljub strminam, ki so pod njim.

Upam, da sem Vas izzval, da boste tudi Vi z dopisom opozorili na kakšno kritično točko, ki sem jo izpustil. Naslov ali E-mail poznate. Zraven pripišite: Za prometno-varnostni kotiček! Naslov bo: Črne točke na državni cesti skozi občino Šoštanj.

Šport v občini Šoštanj

Drugi memorial Bogdana Meniha

"Ping - pong"

Letos nas zima ni obdarila z belim pregrinjalom in vsem, ki so nam športi na snegu v veselje, je kar malo težko gledati te zelene poljane v skoraj kratkih rokavah. A če se potrudimo in se odpravimo v višje ležeče kraje v Sloveniji, lahko doživimo snežne radosti v polni meri. V Julijskih Alpah je snega toliko, kot že nekaj let ne. Tako je omogočeno vsaj nekaj smučičem (tako urejenim kot neurejenim), da ponudijo veselje, rekreacijo in seveda zdrav način življenja.

Športna društva v naši občini so v tej zimi nadpovprečno dobra. In to skoraj vsa. Ali je za to krivo pomanjkanje snega? Menim, da je to plod dobrega in dolgoročnega dela. Uspehi pa potrebujejo podporo, tako tisto s tribun kot finančno. Upajmo, da se bo obeh našlo dovolj, da bo lahko šport v Občini Šoštanj razvil svoje potenciale do novih meja.

K vsakemu športu sodi tudi funkcionsko delo in tudi pri nas nismo izjeme na tem področju. Športna zveza Šoštanj (ŠZŠ), ki združuje večino športnih društev, je kljub tempu dela po posameznih društvi relativno zelo aktivna. Tako je imelo predsedstvo ŠZŠ svojo peto sejo, ki je bila v petek, 26. januarja 2001.

V začetku seje smo se skupaj z gostom Petrom Rezmanom lotili obravnave ureditvenega načrta Družmirje, ki predvideva bistveno povečanje športnih površin v Šoštanju. Po obširni predstavitvi idej in namena tega načrta smo se prisotni zapletli v debato in poskušali najti tudi s stališča športa najustreznejšo rešitev. Takoj ko bo načrt prešel v konkretno obliko, se bo ŠZŠ ponovno vključila v razpravo, saj gre za pomemben premik na področju športa.

Seja je bila namenjena tudi oceni preteklega leta, kjer so bila za ŠZŠ najpomembnejši trije dogodki:

- * ustanovitev in začetek delovanja Komisije za šport Občine Šoštanj, ki jo večinoma sestavljajo člani predsedstva ŠZŠ,
- * prevzem Doma TVD Partizan pod okrilje ŠZŠ in
- * izvedba meseca rekreacije, ki je trajal od 22. septembra do 14. oktobra 2001.

Ob zaključku seje smo se še dogovorili, da bo redna letna Skupščina ŠZŠ konec februarja oz. v začetku marca 2001. Točnega datuma nismo določili, saj je izvedba skupščine vezana na finančno poročilo. Takoj ko bo le-to izdelano, bo predsednik Drago Skornšek sklical skupščino. Vabljeni!

Za zaključek pa naj še enkrat povabim vsa društva, ki so včlanjena v ŠZŠ, da izkoristijo možnost propagiranja svojih akcij v Listu Občine Šoštanj. Vse kar je potrebno narediti je, da se podatki sporočijo uredništvu Lista in dodatna reklama za športne dogodke je zagotovljena.

Podpredsednik ŠZŠ:
Bojan Rotovnik

Mladi šahisti na Bledu

20. in 21. januarja 2001 je potekalo na Bledu 5. državno šahovsko prvenstvo osnovnošolcev. Odigranih je bilo 9 kol po švicarskem sistemu, igralni čas je bil 2 x 30 minut. Tekmovanje je potekalo v štirih skupinah. Vseh šahistov je bilo 133 (A-f16, Ad16, B-f56, B-d45).

Velenjsko šahovsko regijo (v Sloveniji je 16 šahovskih regij) je zastopalo 7 šahistov.

Rezultati: Darja Pergovnik, 4.r. Ravne, 3,5 t, 34. mesto B; Saša Grobelnik, 4.r. Ravne, 4,5 t 26. mesto B; Tajda Kavčič, 5.r. BR, 2 t, 15. mesto A; Anja Zaljuberšek, 7.r. BR, 5t, 19. mesto B; Poldi Rezar, 8. r. BR, 4 t, 39. mesto B; Mitja Zupan, 7.r. KDK, 4,5, 25. mesto B; Peter Landero, 6.r. Livada, 7,5t, 1. mesto B.

Vsi igralci so člani ŠK Velenje oziroma Šoštanj.

Rudi Olup

Magda Lampret

Preglednica aktivnosti Športne zveze Šoštanj MAREC 2001

DATUM IN URA	PRIREditVE	KRAJ
sobota 3. marec ob 18 h	Občni zbor PD Šoštanj	Gasilski dom Šoštanj
nedelja 4. marec 2001 ob 8 h	Pohod po Trški poti okoli Šoštanja	Zbor pri Ribiški koči
sobota 10. marec 2001 ob 17.30	OK Šoštanj Topolšica : A. Triglav	Športna dvorana Šoštanj
sobota 10. marec 2001 ob 20 h	KK Elektra : KK Banex člani	Športna dvorana Šoštanj
marec (datum še ni določen)	Planinsko orientacijsko tekmovanje v Gornjem Gradu	Zbor na AP ob 7.30 prijave: Barbara 041-934-488
nedelja 11. marec ob 8 h	Družabno turno-smučarsko tekmovanje na Smrekovcu	Zbor na AP Šoštanj ob 8h oz. Dom na Smrekovcu ob 10.30
sobota 24. 3. 2001 ob 16 h	OK Šoštanj Topolšica : Šempeter II 3. DOL vzhod, moški	Športna dvorana Šoštanj
sobota 24. 3. 2001 ob 17.30	OK Šoštanj Topolšica : Črnuče 2. DOL, moški	Športna dvorana Šoštanj

Že drugo leto zapored je namiznoteniški klub SPIN Šoštanj priredil turnir v spomin na svojega nekdanjega župana, ki je bil velik ljubitelj prav tovrstnega športa in ga je podpiral, kolikor mu je to dopuščal njegov položaj.

Turnir je potekal 3.2.2001 v telovadnici OŠ KDK v Topolšici, udeležilo pa se ga je 46 igralcev iz različnih krajev Slovenije. Tekmovanja so se odvijala v treh konkurencah, in sicer: dvojice moški do 50 let, dvojice moški nad 50 let in ženske posamezno. Podelitev priznanj nam je bila omogočena v Termah Topolšica, prav tako kosilo. Doseženi rezultati so bili naslednji:

Ženske posamezno:

1. mesto Ivana ZERA - SPIN,
2. mesto Jolanda BELAVIČ - SPIN,
3. mesto Manja FAJDIGA - SPIN,
4. mesto Irena KLOSTERNIK - SPIN.

Moški do 50 let:

1. mesto KOSEM -VIŽENTIN -Vrhovo,
2. mesto OPLOTNIK - BOČKO - Hrastnik,
3. mesto GAJŠEK - ZERA - SPIN,
4. mesto ZERA - SALKIČ - SPIN.

Moški nad 50 let:

1. mesto TRKAJ - STANKOVIČ - Ljubljana,
2. mesto LEBER - LAZAR - SPIN,

Udeleženci tekme drugega namiznoteniškega memoriala.

Športno društvo Gaberke že deluje

Podkomisija za šah pri Športnem društvu Gaberke, ki jo vodi Slavko Ramšak, je v soboto, 3. 2. 2001, organizirala odprto prvenstvo Gaberk v šahu.

Turnir se je odvijal v dvorani krajevne skupnosti Gaberke.

Sodelovalo je enajst šahistov iz Gaberk in Lajš, igrali so po sistemu vsak z vsakim.

Nagrade za tekmovalce je priskrbel Janko Lukner, za prehodni pokal pa ŠD Gaberke.

Zmagal je g. Kneževič iz Lajš, drugi je bil Jernej Hudej, tretji Slavko Ramšak, četrti pa Janko Lukner.

Ekipa petih najboljših šahistov iz Gaberk se je b torek, 6. 2. 2001, udeležila dvoboja v šahu s tekmovalci iz Lajš, ki so ga organizirali tamkašnji šahisti.

3. mesto DIMAČ - SAJOVIC - Vrhnika,
4. mesto TEKAUC - FAJDIGA - SPIN.

Ob tej priložnosti bi se radi zahvalili vsem, ki so omogočili, da je turnir uspel in potekal nemoteno, kot smo si želeli. Posebej bi se radi zahvalili družini Menih, gospodu Tekaucu in gospodu Fajdigi. Vsekakor brez sodelovanja z vodstvom šole KDK tudi ne bi izpeljali tekmovanja tako, kot smo si ga začrtali.

Naj omenim še druge dejavnosti kluba. V Ravne na Koroškem smo poslali devet naših članov na prvenstvo severovzhodne Slovenije za kadete in kadetnje. Štirje so se uvrstili v finalno skupino, ostali pa bodo priložnost iskali na naslednjem tekmovanju. Starejši člani so nadaljevali z računalniško lestvico rekreativcev Slovenije. **Franc Hribernik je v konkurenci od 40 do 50 let osvojil 2. mesto, Tone Leber pa 1. mesto v tolažilni skupini. Janko Novak je v konkurenci od 60 do 65 let osvojil 3. mesto.**

V ligi krajev ob Savi in Savinji smo z zmago v tretjem kolu potrdili dobro formo. 17.2. 2001 je bil turnir v Hrastniku, za rudarsko svetilko pa se bomo potegovali 24.2. 2001 v Trbovljah.

Tone Leber

Krepitev članskih vezi

Planinska zveza Slovenije je skupaj s planinskimi društvi v lanskem letu pristopila k urejanju enega izmed temeljev več kot sto let stare organizacije - povečanje zavesti, da je članstvo v planinskem društvu mnogo več kot le popust pri spanju v planinskih kočah. K projektu urejanja pomena članstva, ki ima naziv "Krepitev članskih vezi", je planinska organizacija pristopila celovito. Že na daleč je najvidnejša sprememba povečanje števila različnih možnih članarin s petih na dvanaest. S tem se doseže strukturirano članstvo, ki bo ob pravilnem izvajanju omogočilo širjenje palete dodatnih ugodnosti za člane. Največja novost pri razdelitvah članstva je družinska članarina, ki poleg ekonomičnosti in spodaj opisanih ugodnosti vključuje še en izvod Planinskega vestnika in Koledar akcij PZS. Poleg družinske članarine pa je uvedena še tako imenovana S članarina za vse tiste, ki bi želeli prispevati k delu planinske organizacije, ne potrebujejo pa članskih ugodnosti.

Planinska zveza Slovenije je pripravila posebno zloženko s predstavitvami vrste članarine in z mnogimi koristnimi informacijami. Vsi, ki boste plačali članarino za leto 2001, prejmete tudi to zloženko.

Naj omenim bistvene ugodnosti, ki veljajo za člane PD Šoštanj (razen za S člane) v letu 2001:

* **popust pri spanju v planinskih kočah doma in v tujini:** PZS je sklenila poseben dogovor s tujimi planinskimi zvezami o recipročnosti popustov za člane. Zato vam bo posebna nalepka, ki jo boste prejeli ob plačilu članarine, omogočila enak popust pri spanju na tuji planinski koči, kot ga imajo člani organizacije, ki ima v lasti kočjo;

* **nezgodno zavarovanje doma in v evropskih gorah:** letos prvič zavarovanje velja tudi v tujini;

* **povrnitev stroškov reševanja v evropskih gorah do višine 5000 DEM:** letos prvič za vse člane PD;

* **popusti pri vožnji z vlaki Slovenskih železnic:** podrobnejše informacije o popustih lahko dobite na železniški postaji v Šoštanju;

* **popusti pri nakupu planinske obutve v prodajalnah Planike;**

* **popusti pri nakupu planinske opreme v ERI šport v Velenju:** PD Šoštanj je sklenilo s podjetjem ERA Velenje pogodbo, po kateri imajo vsi člani na podlagi društvene izkaznice poseben 10% gotovinski popust in 5% popusta pri plačilu s karticam pri nakupu planinske opreme. Popusti ne veljajo za akcijske artikle.

* **brezplačni izvod društvenega časopisa Planinski popotnik,** ki ga prejmejo vsi člani v mesecu februarju.

Kot že najverjetneje veste, PD Šoštanj polovico zbranih sredstev od članarine odvede Planinski zvezi Slovenije, ki bo zbrana sredstva porabila za: dejavnost mladih, izobraževanja, varstvo gorske narave, vzdrževanje koč in planinskih poti, alpinistično dejavnost ter odpravarstvo, gorsko reševalno službo, planinsko založništvo in mednarodno dejavnost. Tudi PD Šoštanj bo preostanek članarine porabil za nekatere zgoraj opisane namene in seveda tudi za večjo kvaliteto dela in boljše informiranost članstva.

Vabljeni k včlanitvi v Planinsko društvo Šoštanj, saj se bodo ugodnosti z leti vedno bolj širile, s tem pa tudi medsebojna povezanost med člani in organizacijo.

Bojan Rotovnik

* Društveni časopis, **Planinski popotnik**, so ali bodo prejeli vsi člani v teh dneh.

* Volilni **občni zbor** društva bo v soboto, 3. marca, v gasilskem domu Šoštanj.

* Na dan ustanovitve Šaleške podružnice Slovenskega planinskega društva (prva nedelja v marcu) organizira PD Šoštanj že skoraj 10 let tradicionalni **pohod po Trški poti okoli Šoštanja**. Letos se bo pohod zgodil v nedeljo, 4. marca. Dobimo se pri Ribiški koči ob 8. uri.

* V kolikor bo dovolj snega, bo PD Šoštanj organiziral **družabno tekmovanje v turnem smučanju na Smrekovcu**. Tekmovanje, kjer bo zmagala dvojica z najbolj povprečnim časom, se bo dogajalo v nedeljo, 11. marca. Proga bo potekala od doma na vrh (peš ali na smučeh) in spust nazaj do doma. Vabljeni vsi, tako turni smučarji kot tisti, ki bi to želeli postati.

* V marcu bo zadnje **planinsko orientacijsko tekmovanje** v sezoni 2000/01, ki bo potekalo v Gornjem Gradu. Info točka: Barbara 041/934-488.

Tjaša Rehar

RIBI

20.2 - 20.3.

Element: **VODA**Temperament: **FLEGMATIČNOST**Kvaliteta: **VODNO, PASIVNO, ŽENSKO, SPREMENLJIVO**Planet vladar: **NEPTUN**Kovina: **PLATINA**Barve: **BELA, VIJOLIČASTA, TURKIZNA**Kamni: **KRISTAL, SMARAGD, MESEČEV KAMEN**Dan: **SOBOTA**Število: **12****MIT IN IZVOR SIMBOLA:**

Zadnje, dvanajsto zodiakalno znamenje, katerega vladar je rimski bog **Neptun**, ki poseblja **VODO**. Je bog morij, jezer, rek in podzemnih voda. K Neptunu spadajo slutje, sanje in skrivnosti. V horoskopu označuje področje, kjer se poskušamo slepiti in hkrati doseči ideale. Daje ustvarjalne darove, njegovi aspekti pa vedno povečujejo domišljijo in intuicijo.

Kot simbol vode je znamenje Rib povezano z rojstvom in krožnim obnavljanjem. Zaradi velikega števila jajčec so ribe **simbol plodnosti**. Ker se v svojem znamenju ribi pojavljata kot par, nosita pomen združenja. Ribe so zelo gibljive, zato simbolizirajo spremenljiv značaj.

ZNAČAJ:

Riba živi v nekem svojem, skrivnostnem morskem svetu. To so ljudje, ki nikoli in nikjer ne ostanejo dolgo in od vsega se najbolje počutijo v bližini svojega elementa, vode. Njihove sanje in realnost so večkrat prepletene do nerazpoznavnosti. Riba je nežna in senzibilna. Motita jo surovost in netaktnost. Rada ima mirno in udobno življenje. Nikoli se ji ne mudi.

Kot astrologinja bom odgovarjala na vaša vprašanja, ki jih boste napisali na priložen kupon. Kupon bo objavljen v vsaki številki tega časopisa. Odgovor pod vašo šifro bo objavljen v eni izmed naslednjih številčk časopisa.

V kuponu izpolnite vse navedene rubrike (rojstni datum, ura rojstva in kraj rojstva) in ga pošljite na uredništvo.

Da bi lahko ugodila čim večjemu številu bralcev, vas prosim, da se osredotočite le na eno področje vašega življenja, ki vas zanima (zdravje, ljubezen, finance, poklic, partnerstvo, odnosi z otroki, družina itd).

Odgovor pod vašo šifro JAZ 8

Ste ljubezniva in očarljiva oseba, ki ima smisel za umetnost. Vendar ste oseba, ki je zelo napevta in doživi v življenju veliko sprememb tako na ljubezenskem kot tudi na zdravstvenem področju.

V ljubezni ste ambiciozna, diplomatska in dostikrat hladna oseba.

V vas so značilni spopadi med čustvi in dolžnostmi.

Ljubezensko področje je za vas zelo občutljivo, ker vstopate vanj z razvnetimi čustvi, s pozitivnimi in tudi z negativnimi. Negativna čustva potem vplivajo na vsak ljubezenski odnos tako, da ga praviloma prežgejo. Ljubosumje je čustvo, ki vam pri tem najbolj škoduje, čeprav se tega ne zavedate, ker doživljate svoje čustvo kot posesivnost. V vsak odnos vas pelje predvsem strah pred izgubo in odvisnostjo. Ne zavedate pa se, da nimate česa izgubiti, saj nam v resnici nihče ne pripada, pripadamo le sami sebi. Samo sebe imamo in samo s seboj imamo pravo ravnati tako, kakor menimo, da je najbolj prav. Vse drugo nam ne pripada, torej tudi ljudje ne; z njimi se na svoji življenjski poti samo srečujemo, ob njih se učimo spoznati predvsem

Neodločna je in pasivna. Ljubi duhovni svet in je verna. Ima močno intuicijo. Je dobra umetnica in se običajno z vsemi vrstami umetnosti tudi poklicno ukvarja (film, glasba, poezija, oblikovanje,...). Prirojena ji je omahljivost - levo in desno, navzgor in navzdol. Redko pozna odgovore, zato jo valovi kar sami vržejo v neznanost. Vedno je nekje vmes in obstaja bojazen, da se nikoli ne bo povsem našla. Verjetno zato, ker sploh ni opazila, da se je izgubila.

Ljudje, ki so rojeni v tem znamenju, izstopajo s svojo **staro dušo**. To nosijo v svojih očeh. Običajno so to ljudje lepih in globokih pogledov. V kontaktih z ljudmi zaznavajo drobne detajle, ki jih druga znamenja le redko opazijo. Paziti se mora alkohola in ostalih drog. Ljudi znamenja Rib spoznate tudi po njihovi značilni hoji. So neslišni in dobesedno plavajo po ulici. To je njihovo "večno" gibanje.

ČUSTVA:

Ljubi platonsko, hrepeni skrivaj. Predaja se romantičnemu dopisovanju. Za prevare se ne maščuje, raje ohrani mirno družinsko življenje in se žrtvuje.

ZDRAVJE:

Ribini zdravstveni problemi so povezani s stopali, zastajanjem vode v telesu, možne pa so tudi težave s srcem. Ker je riba občutljiva, so pri njej pogoste psihične bolezni. Koristi ji pogovor s prijateljem, veliko spanja in počitka.

PRIMERNI POKLICI:

Dober umetnik, plesalec, duhovnik, mistik, pomorščak, trgovec z vini. Riba rada dela počasi, v miru in tišini, v skitem prostorčku.

PRIMERNI RIBINI PARTNERJI:

Rak, škorpion, bik, kozorog. Vodnar, dvojček in strelec so manj primerni.

Astrologinja "Špela"

sebe. Šele ko boste to globlje dojeli, boste zmogli s človekom navezati tak odnos, ki bo temeljil na spoštovanju in ne na posedovanju. Preveč ste lahko čustveno odvisni od partnerja in zato se v pomembnih stvareh ne znate odločiti v svojo korist. Zaradi tega radi posegajte po odvisnostih (cigareti,...). Ne žrtvujte se za ideale! Veliko poudarka dajete urejenemu videzu in garderobi. Pomembna vam je presoja videza, kar pa ni tako pomembno. Pomembno je, da globlje spoznate sebe, kajti samo tako boste doumeli, kje nas čaka "služenje".

Kdor deluje iz sebe, je usklajen s seboj, kdor pa poslušal okolico ter ji služi, se oddaljuje od sebe in s tem tudi od svoje notranje potrebe.

Na zdravstvenem posročju pazite na žedodec, možne pa so tudi težave z jetri in mišicami. Kot kozorog po "horoskopu" pazite na težave s kostmi, zobmi in kožo.

Če želite še kaj več vedeti o sebi - o svojih potencialih pa morda tudi o svoji prihodnosti, se obrnite na uredništvo in izvedeli boste za mojo telefonsko številko.

Lep pozdrav!

"Špela"

ČISTO PREPROSTA ZGODBA

Zgodbe, kot je ta, nastajajo drugače. Počasi in potrpežljivo. Zgodijo se ljudem, ki ne sedijo v drvečem vsakdanu in jim slike življenja ne uhajajo kar tako mimo. Nastajajo med ljudmi, ki so zavestno obrnili hrbet navidezni vrednotam in minljivim stvarim in jih osrečujejo druge, vsakdanje stvari, ki jih lahko vidi le oko, ki je povezano s srcem. Zato je zgodba o gospe Pavli in njenih dveh ovčkah domača in preprosta in nosi v sebi veliko srčnosti, ker priča o vezeh, ki jih lahko spletejo med seboj živali in ljudje.

Na Jurječevem bregu živi gospa Pavla, ki ji je ta breg zaznamoval življenje od rojstva dalje. Saj ne, da bi ne imela priložnosti zapustiti ga, kje pa. Gospa Pavla, recimo ji kar Pavla, je živela tudi drugačno življenje. Kot napredno dekle in pozneje uspešna in dobra delavka je bila do upokojitve zaposlena na SZDL, še prej pa na Okrajni zadrugi zvezi v Celju in je bila kot delegatka nekaj časa tudi na Švedskem. Življenje je bilo torej pestro, pa vendarle pripeto na domačijo, v kateri je bilo potrebno poskrbeti za starša in za nečaka. Zato se je vedno znova vračala na ta breg in po upokojitvi za vedno ostala na njem. Staršev ni več in dokler je bil živ še nečak, sta skupaj obdelovala zemljo in skrbela za živino. Pred letom je umrl še nečak in od vse živine v hlevu so ostale ovce. Živa bitja torej, ki prinašajo skrb in obveznost, pa tudi toplino, srečo in občutek, da te nekdo rabi.

Tu se začne pravzaprav prava zgodba. Lani julija je bilo, ko so sicer ubogljive in krotke živali podivjale. Iz hlevčka pri hiši sta v bližnji gozd pobegnili dve ovci. Pavla jih je seveda klicala in iskala, a zaman. Iskati so ji pomagali tudi sosede, obveščeni so bili lovci, a ubogih živali niso izsledili. Res so jih še nekajkrat videli, a ujeti se nista pustili. Minil je teden, dva, trije, minil mesec in več in sosede so opustili upanje, da bi se ovci vrnili. Pavla pa ne. Pripravana je bila tudi, da sta ovci oplojeni, in je računala na to, da se bosta pustili ujeti, ko bosta dobili mladiče. In res je bilo tako. V mesecu novembru (štiri dni pred Pavlinim rojstnim dnevom - v 76. je zakoračila), je bližnji sosed našel dva pravkar skotena mladička. Nato naslednji dan v gozdu še dva. Pavla jih je vsa presrečna prinesla domov in ker jih ni mogla pustiti samih v hlevu, jim je naredila udobno ležišče kar v hiši. Hranila jih je z mlekom s pomočjo otroške stekleničke in mlade ovčice so začele pridno rasti. Eno jagnje je sicer

Jagenčki so našli svoj dom Milojka Komprej

poginilo, bilo je preveč prizadeto od mraza, tri pa so ostala. In začuda, kot da je klic toplega hleva in Pavlinega upanja preglasil nagon, sta se kmalu tudi obe ovci pustili ujeti in pripeljati domov.

Zima je počasi minevala. Tri v začetku neobgljene živalce so živahno poskakovale po hiši in krajšale Pavli samotne večere. Prenekateri sosed se je ustavil in se nasmejal njihovim norčijam. Lepi so bili trenutki, ko jih je hranila, saj so jo ovčice imele za mamo in so bile temu primerno do nje ljubke in nagajive. Vendar so prerastle njene moči in jih je morala, čeprav nerada, premestiti v hlev k ostalim ovcam. V hlevčku jim je seveda toplo in udobno, še vedno pa se najbolj razveselijo, ko jih njihova "mama" boža in crklja.

V življenju so pomembne tudi takšne stvari. Tri mlade ovčice, ki so ostale žive prav s pomočjo ljubezni in človeške topline, dajejo upanje, da v ljudeh še ni vse brez vrednosti. Kažejo, da je vsako življenje vredno in dragoceno. Čeprav samo ovčje.

Milojka Komprej

SVETLOBA**Meditacija**

Je svetloba, ki je onstran vseh stvari na Zemlji, onstran najvišjih nebes, to je Svetloba, ki je v tvojem srcu. Candogja Upanišada

Zapleteni um

Če upoštevamo Einsteinovo domnevo, da absolutno stanje mirovanja ne obstaja in da je gibanje mogoče meriti le v odnosu do drugega gibanja in so zato gledane na to vsi sistemi opazovanja enako veljavni, ter njegovo drugo domnevo, da nas svetloba vedno prehiti z enako hitrostjo, ne glede na to, kako hitro se mi gibljemo, lahko dobimo naslednje: hitreje kot se nekaj giblje, počasneje tečejo njegove ure. Ne krči se le čas, tudi dolžine, merjene v smeri gibanja, se krajšajo. Hitreje kot se stvari premikajo, težje se zdijo tistim, ki mirujejo. Če bi predmet dosegel hitrost svetlobe, bi opazili, da je njegova masa neskončna. Gibanje predmeta z neskončno maso bi zahtevalo neskončno količino energije, energijo celotnega vesolja. Zato nobena snov ne more nikoli doseči hitrosti svetlobe. Svetloba potuje s svetlobno hitrostjo, ker nima mase. Raziskave so pripeljale do ugotovitve, da sta to, kar opazamo kot prostor in čas, le različna vidika ene same resničnosti - imenujemo jo prostorski kontinuum. Če ta kontinuum opazujemo, je videti kot določena količina časa, trenutna razmerja pa so odvisna od naše hitrosti. Različno gibajoči se opazovalci bi imeli različne količinske manifestacije prostora in časa. Delitve bi bile različne, količine pa na koncu vedno enake. Nekako tako je, kot bi prerezali vrvi na dva poljubno dolga konca, in ko bi jih potem spet staknili, dobimo isto dolžino osnovne vrvi. Relativnostne enačbe pojasnjujejo, da se pri svetlobni hitrosti dolžina, merjena v smeri potovanja, zniži. In čas se zaustavi. Kar se svetlobe tiče, ni prepotovala nobene razdalje in zato ni potrebovala nič časa. Vse to nas spominja na naš zapleteni um, ki nam je v redkih primerih lahko v pomoč, mnogokrat pa nas spravlja v težke trenutke. Če kdo česa ne razume, nič zato, zaradi tega si ni potrebno beliti glave, saj življenje ni znanost, matematika, učenost, ampak mnogo, mnogo več.

Fizični svet

Sedaj pa pogledjmo malo fizični ali snovni svet, kot ga imenujemo. Območje, v katerem živimo ljudje, je območje prostora in časa, imenujemo ga lahko tudi svet grobe materije ali svet mase. V njem poleg naše zemlje nastopajo tudi galaksije, planeti, sonce in zvezde... Človek dojema ta fizični svet preko svojih čutil. Gleda, sliši, vonja, tipa, okuša ter uporablja še druga čutila. S temi čutili se človek navezuje na svet materije, predmetov, svet ločenosti, želja, spominov, pričakovanj, sreče, veselja, trpljenja in vsakovrstnih užitkov. Vsak dan nekaj izkusimo, dobivamo podatke preko čutil, preko njih oblikujemo svojo zaznavo sveta. Ustvarjamo izkušnjo, da smo nekje na

neki točki v zaznavi sveta. In čisto naravno je, da smo si zamislili sebe v središču te izoblikovane zasnove sveta. Tako kot bivanje v prostoru je tudi doživljanje sebe v določenem trenutku nekaj, kar smo ustvarili sami. Podatki, ki prihajajo od čutil, so ta večni občutek sedanjega trenutka povezali z določenim zgodovinskim trenutkom. Zato se opazamo v času. Kar je bilo, je preteklost, kar še bo, je prihodnost. Vez med obema, med preteklostjo in prihodnostjo, je sedanost, ta trenutek.

Dva svetova

Povrnimo se k svetlobi in si zamislimo zanimivo igro. Človek sede na svetlobni žarek, ki potuje na primer od Sonca do Zemlje. Če je hitrost svetlobe 300.000 km/s, potrebuje svetloba za razdaljo od Sonca do Zemlje, ki znaša 149.000.000 km, približno 8 minut. Ta nekdo, ki sedi na svetlobnem žarku, opazi nični interval kot nično razdaljo in nični čas. Ideja hitrosti in časa sta za opazujočega na svetlobnem žarku brez pomena, ker ne prepotuje nikakršne razdalje v nobenem času. Vendar pa ima ta svetlobna hitrost svoj pomen v našem fizičnem svetu - v svetu telesa in čutil. Tisto, kar mi opazujemo kot svetlobno hitrost, človek opazovalec na svetlobnem žarku opazi kot razmerje manifestacije. V tem pogledu je opazovanje svetlobe raztegnilo njen interval v abstraktno količino prostora in časa. Ob vsaki ustvarjeni sekundi se ustvari tudi za 300.000 km prostora, kar je za nas v svetu snovi konstanta med prostorom in časom. Tako spoznamo, da je svet s stališča svetlobe in prav tako tistega, ki sedi na žarku svetlobe, popolnoma drugačen od tistega, ki ga gledajo vsi drugi opazovalci. Na eni strani obstaja območje prostora, časa in ločenosti - to je območje, kjer so hitrosti manjše od svetlobne, in na drugi strani območje, kjer veljajo druge zakonitosti. Tako kot masa ne more nikoli doseči svetlobne hitrosti, se tudi svetloba nikoli ne more tako upočasniti, da bi prevzela lastnosti snovi. Tako pridemo do dveh ločenih svetov.

Minljivo ali neminljivo

Prvi svet nam je precej bolj poznan, saj živimo v prostoru in času, kjer lahko meditativno opazujemo, kako vse iz trenutka v trenutek mineva. V drugem svetu pa se da slutiti, da nič ne mineva in da tam ne obstoja občutek minljivosti in nepopolnosti. Drugi svet je torej veliko bolj neznan, skrivnostnejši in tudi privlačnejši. V tem svetu večnosti gori univerzalni Plamen Svetlobe. Del tega Plamena Svetlobe sveti v naši notranjosti in predstavlja naš edini izziv. Izziv odkriti to celovitost. Vsi drugi izzivi niso primerljivi s to brezmejnostjo in popolnostjo.

Mnogokrat, ko opazujemo naravo, poslušamo ptičje petje ali gledamo prekrasne sončne zahode in zaznamo v svoji notranjosti srčno toplino, se zelo približamo temu Plamenu Svetlobe.

Zen Aj

ASTROLOŠKI KUPONČEK

1. št. kupona _____

2. šifra _____

3. kraj, datum in ura rojstva _____

4. Vaše vprašanje _____

		LIST	KRAJ PRI VRHNIKI	NAVIŠJE STAROGRŠKO SODIŠČE	MESTO NA JUGU MADŽARSKE	PIJAČA STARIH SLOVANOV	VODNE ŽIVALI	BAJESLOVNI PRVI LETALEC	KRAJ PRI DOBRNI
		TUJ NAZIV ZA PARO, Geslo							
ZAVRŽEN PREDMET Geslo									
8.						NOČNI LOKAL KEM. SIM. ZA FOSFOR IN OGLIK			
REZERVNA HRANA V SEMENIH KEM. SIMBOL ZA JOD IN KALIJ									
AVTOR: LoM	DRAG KAMEN RDEČE ALI VIJOLIČASTE	RUSKI ASTRONAVT (JURIJ)	NAIVEČI POLOTOK NA SVETU	ŠOLSKA OCENA	KRATICA NEK. JUG. ŽELEZNIC	KRATICA ZA POLIVINIL-KLORID	4. IN 2. SAMOGLASNIK ZUTINE ZA ZOBNE ZALIVKE		
ŽELATINA IZ MORSKIH ALG					SLOV. PESNICA (MAJDA) RIMSKA 101	ANTON AŠKERC EVROPSKO GORSTVO	OZN. AVSTRJE, ŠVEDSKE, KUBE SVETLA ZVEZDA V ORLU		
PRVI POMLADANSKI MESEEC					ČRKOVNICA, PREMETANKA			PODROČJE ŠKOFOVE OBLASTI,	2. IN 1. SAMOGLASNIK V ABECEDI
OTOČJE V SREDOZEM. MORJU					ZORANA ZEMLJA GRŠKA ČRKA	URADNIK NA VELEPOSLANIŠ LATINSKI PREDLOG			
MADŽ. MESTO OB BLATNEM JEZERU				STARA ENOTA ZA POSPEŠEK	AVTOM. OZNAKA ROSENHEIMA	AVTOM. GROBO DOM. SUKNO			
KRAJ POD FRUŠKO GORO					VOJAŠKA ENOTA JURIJ OLEŠA		VOLOVSKI ČELNI JAREM MEDN. OZNAKA TAJSKE		KMETOVALEC ZA PLUGOM
BLIŠČ, LESKET					KEM. SIMBOL ZA NATRIJ	VELENJSKA FOLKLORNA SKUPINA	TRANSFORMAT OR MESTO V VOJVODINI		
KLADA ZA SEKANJE					PRITOK LJUBLJANICE		BIVŠI SRBSKI PARAVOJAŠKI POVELJNIK ČAS BREZ VOJN JAP. MESTO NA OTOKU HONŠU		
					HRV. LETOVIŠČE POD UČKO KMETIJSKA ZADRUGA				
					NEMŠKA POLITICARKA, KI JE LETA 1910 PREDLAGALA 8. MAREC ZA MEDNARODNI DAN ŽENA		ANTON ČEHOV ESTONSKI ŠAHIST (JIVO)		DOMAČA PRITRDLINICA ANTON FUNTEK
					ČREVESNA BOLEZEN, DRISKA				
					MESTO V IRAKU (OB EVFRATU)				

NAGRADNA KRIŽANKA

Pravilna rešitev prejšnje križanke se glasi:

FRANCE PREŠEREN, VRBA, DOM KULTURE.Izžrebane nagrajene in nagrajenec so: Pesniško zbirko Petra Radoje, Prgišče Klasja prejme **Marija Hudomal**, Ravne 181, Šoštanj.Dve vstopnici za gledališko predstavo po lastni izbiri, v Slovenskem ljudskem gledališču Celje, prejme **Vesna Bačovnik**, Bele Vode 61, Šoštanj.Po eno vstopnico za filmsko predstavo v Kinu Velenje po lastni izbiri prejmeta: **Darinka Hrastnik**, Gubčeva 18, Velenje in **Terezija Laure**, Lokovica 85-a, Šoštanj.Brezplačno naročnino na LIST smo izžrebali za: **Ano Meža**, Zavodnje 12 b, **Lucijo Koželjnik**, Špeglova 11, Velenje in **Boštjana Lenko**, Ravne 86, Šoštanj.

Vsem nagrajencem čestitamo, nagrade pa lahko dvignejo na uredništvu Lista, ali po pošti.

Za pravilno rešitev nagradne križanke marec 2001 bomo izžrebali: eno knjižno nagrado, dve vstopnici za gledališko predstavo v Celju in dvakrat po dve vstopnici za filmsko predstavo v Velenju ter tri brezplačne naročnine za leto 2001.

KUPON

Gesla križanke

Ime in priimek:

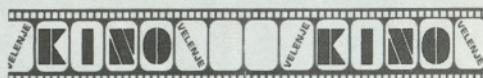
Naslov:

Izpolnjen kupon pošljite na naš naslov do 20. 3. 2001.

SLOVARČEK:

AN NAJAF - mesto v Iraku, ob reki Evfrat
 EGADI - otočje v Sredozemskem morju
 NEJ - Estonski šahist (Jivo)
 PECSVARAD - mesto na jugu Madžarske
 TAB - madžarsko mesto ob Blatnem jezeru
 TAIRA - japonsko mesto na otoku Honšu
 VAPORIS - tuj naziv za paro ali vodne hlape

Slovensko Ljudsko Gledališče Celje

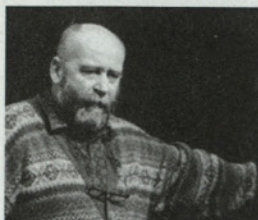
KINO VELENJE

Premiera: petek, 9. 3. 2001 ob 19.30

Tom Stoppard

PRAVA STVAR

Režiser: Zvone Šedelbauer

Stopparda ni treba posebej izpostavljati kot mojstra izbrušene dramske tehnike, dialogov, psihologije in presenetljivih dramaturških obratov. Tudi igra Prava stvar je takšna. Z intelektualno

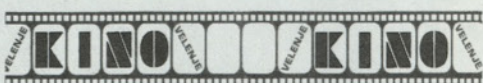
ostrino in s prefinjenim humorjem (gre pravzaprav za komedijo) v krogu gledališnikov prikazuje sodobno življenje, polno malih in usodnih prevar. Dinamična konverzacija, zanimiva in razgibana dramska zgodba in komorna zasedba so trije ključji, ki morda napovedujejo novo uspešnico.

MAREC 2001 - MALA DVORANA

JULIADA - ciklus filmov, v katerih nastopa Julia Roberts - vsako soboto in nedeljo ob 19. uri.

OTROŠKA MATINEJA - vsak ponedeljek in torek ob 16. uri

Kino Velenje si pridržuje pravico do spremembe programa. Informacije o predstavi: 898 24 93 (od 8h do 14h - uprava). Informacije ter predprodaja vstopnic: 898 24 91 (pol ure pred prvo predstavo in dalje).

KABELSKI SISTEMI ŠOŠTANJ

KRS z.o.o.

Trg svobode 12, 3325 Šoštanj

TV sprejemniki EVELUX v akciji za posodobitev TV sprejemnikov v CTV Šoštanj.
 Inf. tel. 041-759-435

APS
 AVTOPREVOZNIŠTVO IN SERVISI
 d.d. VELENJE

Taborniki rodu Topli vrelec
 Topolšica se zahvaljujemo
 podjetju APS d.d. za prevoz
 na Paški Kozjak.

Radio RAP Polzela
 ZA VSA SRCA na 89,1 Mhz

Studio:

telefon 03/700-08-01

naročila za čestitke, male

oglake itd sprejemamo na

telefon: 03/705-02-03

Cvetličarna
Nahtigal

čestita ob praznikih v
 marcu materam in ženam
 in se priporoča za obisk.

Brezplačni oglasi

Kinološko društvo Velenje organizira tečaj šolanja psov. Vpis bo 1. in 2. marca od 16. do 18. ure na vadbišču Kinološkega društva v Pesju.

V najem vzamem eno ali dvosobno stanovanje v Velenju ali okolici. Kličite na telefon 041-602-316.

Prodamo kmetijsko zemljišče v velikosti 1800 m² v Veliki Pirešici. Na parceli stojita senik in manjši gospodarski objekt. Informacije dobite na telefoni 03/589-35-86.

Čez deželo dolgega belega oblaka na kolesu

Queenstown in Fiorland

Mesto adrenalina Queenstown je edino mesto na Južnem otoku, ki živi 24 ur na dan. Tu se zbirajo avantur željni turisti z vsega sveta. Od tu vodijo poti na rafting, bungee jumping (s 134 metri najvišji na svetu), jet boating, vožnje s helikopterji in letali, pozimi so tu spektakularna smučišča in še ogromno drugega. Edini problem je cena, ki je za določene zadeve nesramno visoka. Tako rafting stane od 110 NZD (novozelandski dolar je približno toliko kot nemška marka) in je slabši kot na Soči. To je za nas raftingaše odločno preveč. Bungee jumping stane od 150 NZD naprej, jet boating 75 NZD. Mi smo se odločili za slednjega, kajti agencija Shotover na reki z enakim imenom ponuja gotovo najboljši jet boating na svetu. In kaj sploh je jet boating? Predstavljate si divjo reko s polno brzicami in skalami, ki teče po kanjonu. Po njej gor in dol šiba motorni čoln s kakšnimi desetimi sedeži s hitrostjo 70 km/h. Seveda tesno ob skalah dela obrate za 360 stopinj, skratka noro! Na začetku dobiš rešilni jopič, vetrovko, kratka navodila in show se začne. Po kakšne pol ure, ko smo skapirali sistem, smo pričeli zafrkavati šoferja, zakaj to zadevo reklamirajo kot vrhunsko adrenalinsko zadevo, če pa vozi sto metrov od skal (čeprav ni bilo niti sto milimetrov), da bi pri nas to prepovedali zaradi prevelike varnosti, da je peš bolj nevarno itd. Vrhunec vsega pa je bilo to, ko smo mu rekli, naj da nam peljati in da mu bomo mi pokazali, kako se vozi. To je bilo za

precej žal, da nismo imeli časa, kajti pet dni potovanja po pragozdu je nekaj posebnega.

Počasi se je približeval dan našega kolesarskega starta. V Invercargillu, največjem mestu skrajnega juga, smo se razkropili vsak na svojo stran, kot bi se hoteli psihično pripraviti za naslednji dan. Večino časa smo preživeli po pubih, kajti pohajkovati po trgovinah se nam ni ljubilo. Proti večeru smo se odpravili v Bluff, kje je bil začetek naše poti. To mesto velja, kot pravijo domačini, za južni konec dežele. Na skrajni točki je smerokaz v obliki nekakšne vetrnice, ki kaže smer in oddaljenost do najpomembnejših svetovnih prestolnic in tudi do Capa Reinge, cilja naše poti. Na puščici je bilo napisano 1.401 kilometer zračne poti. Da je bila to res zračna linija, smo se kmalu prepričali.

1. kolesarski dan

Zbudili smo se v precej oblačno in precej mrzlo jutro. Temperatura ni bila višja kot deset stopinj. Za prvi dan nič kaj vzpodbudno. Po zajtrku smo se počasi oblačili v kolesarsko opravo in zaskrbljeno zrlili v nebo in upali, da se ne bo uscalo. Zadnje slikanje v sponzorskih dresih in krenili smo na več kot 2.000 kilometrov dolgo pot. Kmalu so pričele padati prve kaplje, ki pa so se nas kmalu usmilile, kot bi hotele reči, "saj boste tudi brez nas imeli dovolj težav". Teren je bil na začetku prijeten za kolesarjenje. Rahlo valovita cesta in ugoden veter sta obetala lepo etapo. Do malice, ki je bila na

Pričeli smo dolgo kolesarjenje.

Matjaž Kovač

pravega Queenstowčana preveč. Ko je začel divjati po reki, praktično čez skale, nekaj mikrometrov od sten, delal obrate na najbolj čudnih mestih brez opozorila, je mislil: sedaj bodo pa spustili nekaj tekočine iz svojih teles. Toda bolj je divjal, bolj smo se mi smejali. Po nekaj minutah je končno uvidel, da takšnim norcem ni pomoči, in je zmanjšal hitrost ter se pričel še sam smejati. Ob tem smo pozabili, da v čolnu nismo bili sami. Dve Korejki, ki sta se na njuno nesrečo vkrkali v čoln skupaj z nami, sta bili mrtvi od strahu. Bledi v obraz, členki na rokah čisto beli, kakšne sta imeli spodnjice, pa boljše, da ne vemo. Gotovo pa je, da se bosta v prihodnje takšnim tipom na daleč izogibali.

Milford Sound, imenovan tudi osmo čudo sveta, je eden od štirinajstih fjordov v nacionalnem parku Fiorland. Dolg je več kot dvajset kilometrov in obdan s strmimi, z gozdom poraslimi pobočji in previsnimi skalami, gorami, visokimi skoraj 1.700 metrov. Pri tem se moramo zavedati, da je tu morje in da je zadeva res imponantna. Milford Sound je znan tudi po tem, da so tu snemali film Jurassic Park II. Od tod vodijo tudi številne gozdne in planinske poti po celem Fiorlandu. Konec koncev je pešačenje edini način gibanja po nacionalnem parku, ker v njemu ni cest. Najdaljša pot je dolga kar 55 kilometrov in traja pet dni. Bilo mi je

dobrih stotih kilometrih smo imeli povpreček več kot 30 km/h. Morda celo malo preveč. Medtem ko smo si privoščili počitek, je sonce pričelo že kar lepo pripekati tako, da smo pot nadaljevali v kratkih majicah in hlačah. Cesta se je pričela počasi vzpenjati. Prav tako je po nekaj kilometrih zmanjkalo asfalta in sledilo je triindvajset kilometrov makadama. Ta pa ni bil do naših ozkih gum nič kaj prijazen. Proti mestu Papatowai je najdaljši in najstrmejši spust na cesti 92. Z Vojkom sva vsa besna zaradi prejšnjih vzponov spustila z vso hitrostjo po precej grobem makadamu navzdol. Sledil nama je Česi, ki pa je v želji po čim večji hitrosti malo pretiraval. Na enemu izmed številnih ovinkov je bil prehter. Čez krmilo ga je vrglo v jarek, le nekaj centimetrov od skal. Na srečo se je vse srečno končalo. Le nekaj odrgnin, modric in rahlo zvito sprednje kolo je bila posledica tega atraktivnega padca. Pot smo nadaljevali malo počasneje. Na srečo je bil cilj etape naselje Maclennan blizu. Utaborili smo se ob cest v nekakšni kotlini, kjer je bilo zvečer in ponoči zelo mrzlo.

Relacija Bluff - Maclennan, dolžina 140,4 km, čas 5ur 24 minut, povprečna hitrost 26,0 km/h. (Se nadaljuje.)

Matjaž Kovač

Foto-reportaža

KULTURNA OFENZIVA

Zdravko Kočvar

7. 2.

2001

Dom kulture, občinska proslava.

Obiskovalce je nagovoril pisatelj in poslanec Tone Partljič, prvič pa so se v Šoštanju predstavili velenjski simfoniki.

8. 2.

2001

Mestna galerija, LIST ima STIL.

Na proslavi v organizaciji našega časopisa so nastopili Oktet TEŠ in plesalki Studia N, Ana Kopčič in Mateja Rožič v koreografiji Nine in Rosane.

15. 2.

2001

Mestna galerija, otvoritev razstave Ivana Kolarja.

Otvoritev razstave Kolarjevih najnovejših del je s kitaro obogatila tudi Aljoška Tolazzi.

16. 2.

2001

Dom kulture, koncert No. 100 Okteta TEŠ.

Oktet je na slavnostnem koncertu dokazal visoko stopnjo profesionalnosti.

NAROČILNICA

NAROČAM MESEČNIK LIST OBČINE ŠOŠTANJ

IME _____ PRIIMEK _____

NASLOV _____

LETNA NAROČNINA ZNAŠA 1000 SIT

KONTAKT:

Trg Svobode 12
p.p. 4
3325 Šoštanj
e.pošta: list@sostanj.si

URADNE URE:

vsak torek od 10.00 do 12.00
vodja priprave redakcije Milojka Komprij
vsak petek od 18.00 do 20.00
odgovorni urednik Peter Rezman

telefon (03) 89 84 334

Vse sodelavce prosimo, da prispevke za LIST št. 3 v letu 2001, pošljejo najkasneje do 15. marec 2001.

Izdaja: Občina Šoštanj, Trg Svobode 12, Šoštanj.

Uredniški odbor: Jožica Andrej, Danilo Čebul, Marjana Čelofiga, Brane Guzej, Milojka Komprij, Peter Rezman in Andrej Starič.

Odgovorni urednik: Peter Rezman.

Lektoriranje: Jožica Andrej.

Priprava redakcije: Milojka Komprij.

Oblikovanje: Vinko Pejovnik, Eurograf d.o.o.

Tisk: Eurograf d.o.o.